

ATEİST DERGİ

Ücretsizdir

Aralık 2014 Sayı:11

Tanrıyı inanç yaratır

Yılbaşı Özel
Sayısı

FELSEFE TARİHİNDE ATEİZM

Gemi
Batıyor...(Son
Bölüm)

Taner Beyter

• Dinlerden Nasıl
• Kurtuldum?

Nihat Kara

• Ülkemizde Yılbaşı
• (Kutlamalar ve
• Protestolar

Bahar Kılıç

• Bilim Teknik
• Köşesi

Erhan Kılıç

3 Felsefe Tarihinde Ateizm
Prof. Dr. Örsan K. Öymen

8 Gemi Batıyor...(Son Bölüm)
Taner Beyter

11 Dinlerden Nasıl Kurtuldum?
Nihat Kara

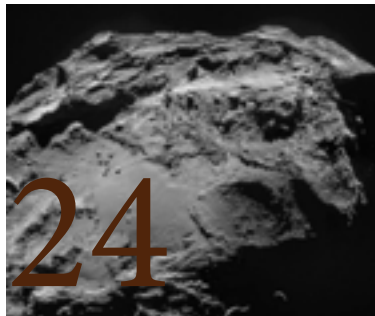
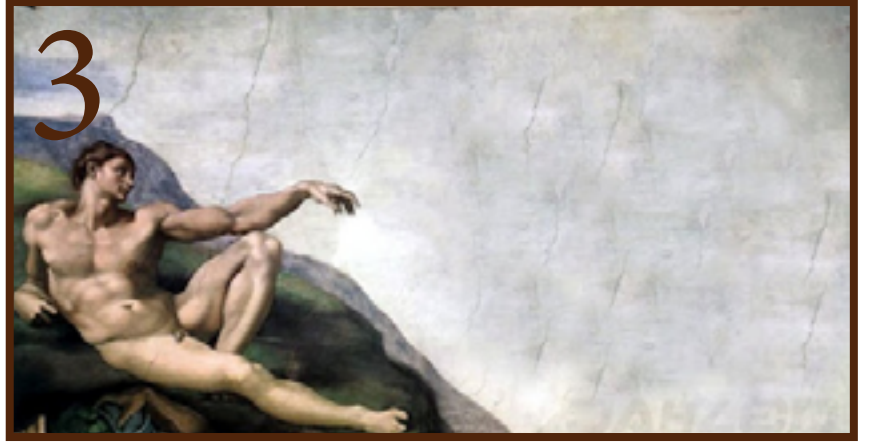
12 Ülkemizde Yılbaşı (Kutlamalar ve Protestolar)
Bahar Kılıç

19 Yılbaşı Röportajı

24 Bilim Teknik Köşesi
Erhan Kılıç

26 Wanderers (kısa film)
Erhan Kılıç

27 S.S.S

Felsefe Tarihinde Ateizm

Prof. Dr. Örsan K. Öymen

Işık Üniversitesi İnsan ve Toplum
Bilimleri Bölümü Başkanı; Lisans
ve Doktora: Orta Doğu Teknik
Üniversitesi Felsefe Bölümü;
Yüksek Lisans: New York
Üniversitesi
-NYU-
Felsefe Bölümü

A teizm, teizm olarak bilinen akımın anti-tezidir. O nedenle, teizmi anlamadan, ateizmi anlamak olanaklı değildir. Teizm Türkçe'ye tanrıcılık olarak çevrilmiştir. Antik Yunanca'da "theos" sözcüğü tanrı anlamına gelmekte, teizm terimi de oradan türetilmektedir. Ateizm de, teizmin değillenmesi sonucunda, tanrısızlık veya tanrıtanımazcılık anlamına gelmektedir. Teizm, Tanrı'nın varlığına yönelik bir inancı, ateizm de, Tanrı'nın yokluğuna yönelik bir inancı ve/veya Tanrı'nın varlığına yönelik bir inançsızlığı ifade eder. Tanrı'nın varlığı ve Tanrı'nın varlığına yönelik inanç konusu, Tanrı kavramının tanımından bağımsız ele alınamaz. Musevilik, Hristiyanlık ve İslam dinlerindeki Tanrı kavramının tanımı şöyle özetlenebilir: Her şeyin nedeni olan, ancak kendisinin ned-

eni olmayan, maddenin nedeni olan ancak maddeden oluşmayan, mükemmellik seviyesinde tasarlayıcı, yaratıcı, zeki, akıllı, güçlü, iyi, adil, merhametli, ödüllendirici, cezalandırıcı olan ilk neden.

Teizmin ve/veya teizmin oluşma yolunun iki biçimi olabilir: deizm ve fideizm. Deizm, Tanrı'nın varlığının akıl ve/veya deneyim yoluyla bilinebileceğini ve/veya kanıtlanabileceğini savunan görüştür. Bu yaklaşım, tektanrıcı dinler tarafından tanımlanan Tanrı kavramı için de geçerli olabilir, söz konusu dinlerin Tanrı tanımı dışında kalan bir yaratıcı güç, bir ilk neden için de geçerli olabilir. Augustinus (4.-5. Yüzyıl), İbn-Sina (10.-11. Yüzyıl), Thomas Aquinas (13. Yüzyıl), Rene Descartes (16.-17. Yüzyıl), Gottfried Leibniz (17.-18. Yüzyıl),

Baruch Spinoza (17. Yüzyıl), John Locke (17.-18. Yüzyıl), George Berkeley (17.-18. Yüzyıl), deizmi savunan filozoflara dair örnekler olarak gösterilebilirler. Fideizm ise, Tanrı'nın varlığının akıl ve/veya deneyim yoluyla bilinemeyeceğini ve/veya kanıtlanamayacağını, Tanrı'ya yönelik inancın sadece ve tek başına iman ve ibadet ile oluşabileceğini ve oluşması gerektiğini savunan görüştür. Al-Ghazali (11.-12. Yüzyıl) ve Blaise Pascal (17. Yüzyıl), fideizmi savunan filozoflara dair örnekler olarak gösterilebilirler.

Fideizmin agnostik, yani bilinemezci bir yönü olsa da, agnostisizm, iman ve ibadeti de reddederek, ateizmin bir biçimiyle de sonuçlanabilir. Bu anlamda agnostisizm, yani bilinemezcilik, Tanrı'nın varlığının akıl ve/veya deneyim yoluyla bilinemeyeceğini ve/veya kanıtlanamayacağını, ancak Tanrı'ya yönelik inancın iman ve ibadetle de oluşamayacağını, imanın ve ibadetin akla ve deneyime aykırı olduğunu, bilge insanın sadece akıl ve deneyim üzerinden inanç ve bilgi geliştirebileceğini, iman ve ibadetin dogmatik kör inanç olduğunu savunan görüştür. David Hume (18. Yüzyıl) agnostisizmi ve/veya agnostik ateizmi savunan filozoflara dair bir örnek olarak gösterilebilir.

Ateizm, Tanrı'nın yokluğu-na yönelik bir inancı ve/veya Tanrı'nın varlığına yönelik bir inançsızlığı ifade eder. Burada ateizmin farklı biçimlerinden söz

Resim: David Hume (1711-1776)

etmekte, ateizm kavramını genellemekte yarar vardır. Felsefe tarihi bağlamında, ateizmin farklı biçimleri şu başlıklar altında ortaya konabilir: ontolojik ateizm, agnostik ateizm, iyilikçi ateizm, anti-nihilist ateizm, varoluşçu ateizm, politik ateizm ve ahlakçı ateizm. Söz konusu açılımları, felsefe tarihinde köşe taşı olarak nitelendirebileceğimiz belli başlı filozoflar bağlamında şöyle özetleyebiliriz:

Ontolojik ateizm: Söz konusu ateizm biçimine göre, Tanrı'nın yokluğu epistemolojik ve/veya bilimsel bağlamda bilinebilir ve kanıtlanabilir. Burada epistemolojik ve/veya bilimsel bir temel üzerinden ontolojik bir iddia ortaya konmakta ve Tanrı'nın var olmadığı, yani

yok olduğu ve bunun bilinebileceği savunulmaktadır. Aslında felsefe tarihinde köşe taşı olarak nitelendirilebileceğimiz önde gelen filozoflar içinde bu tezi savunan bir filozof bulunmamaktadır. Felsefe tarihinin önde gelen filozoflarından birisi olmasa da, Baron D'Holbach (18. Yüzyıl) bu görüşü savunan filozoflar arasında sayılabilir. Evren sadece maddeden oluştuğu için, Tanrı olduğu iddia edilen şey de, tanımı gereği maddeden oluşmadığı için, Tanrı'nın var olmadığı tezi, epistemolojik ve bilimsel bağlamda, doğruluk değeri taşıyan bir bilgi önermesi olarak ortaya konabilir.

Resim: Baron D'Holbach (1723-1789)

Agnostik ateizm: Söz konusu ateizm biçimi ilk defa Hume tarafından sistematik bir biçimde ortaya konmuştur. Hume'da ifade edildiği biçimiyle agnostik ateizm ontolojik ateizmden farklı olarak Tanrı'nın var olmadığının epistemolojik ve/veya bilimsel bir yolla bilinebileceğini ve/veya kanıtlanabileceğini savunmaz, Tanrı'nın bir bilgi ve bilim konusu olamayacağını, akıl ve deneyim ötesi metafizik bir kavram olduğunu, salt akla dayalı akıl yürütmelerle de, (a priori çıkarımlar), deneyime dayalı akıl yürütmelerle de, (a posteriori çıkarımlar) Tanrı'nın varlığının bilinemeyeceğini, bunun Tanrı'nın yokluğu veya varlığı an-

lamına gelmediğini, Tanrı'nın var olduğuna ve yok olduğuna dair iddiaların eşit derecede dogmatik olduğunu ve insan zihninin sınırlarını aştığını, Tanrı'nın sadece iman konusu olabileceğini, ancak imanın da akla ve deneyime aykırı bir unsur olduğunu, bilge insanın da inançlarını akıl ve deneyim üzerinden oluşturması gerektiğini savunur. Hume'a göre, insanın Tanrı'nın varlığını bilmemesine rağmen bu kurguyu oluşturması tamamıyla antropomorfik bir süreçtir. Tasarlayıcı, yaratıcı, zeki, akıllı, güçlü, adil, merhametli, ödüllendirici, cezalandırıcı olmak insana özgü özelliklerdir ve insan bu özellikleri Tanrı kurgusuna

yükleyerek bir Tanrı tanımı ortaya koymaktadır. Nedensellik ilkesi de Hume'a göre sadece deneyim kapsamında zihinde oluşabilecek olan bir ilkedir. Belli başlı olayların sürekli ardışık biçimde deneyim edilmesi sonucunda insan zihni söz konusu belli başlı olaylar arasında bir neden-sonuç ilişkisi kurabilir. Bir ilk neden olarak Tanrı deneyim kapsamında olmadığı ve evrenin de çok sınırlı bir kısmı deneyim kapsamında olduğu için, Tanrı her şeyin nedeni, yaratıcısı ve kaynağı olarak ortaya konamaz. Nedensellik ilkesi bağlamında Tanrı'nın varlığına yönelik çıkarım yapmak, insan zihninin sınırlarını aşmak anlamına gelmektedir. Evrenin düzenli olduğu tezinden de Tanrı'nın varlığı sonucu çıkmaz. Birincisi, bu çıkarım nedensellik ilkesi çözümlemesine aykırıdır. İkincisi, evrenin düzenli mi düzensiz mi olduğu, insan zihninin algısına ve zihinsel paradigmaya bağlıdır ve tamamıyla görelidir bir konudur.

İyilikçi ateizm: Söz konusu ateizm, dünyadaki ve yaşamdaki kötülüklerin ve acıların varlığı üzerinden Tanrı'nın yokluğunu veya Tanrı'nın varlığına dair kuşkuyu ortaya koyar. Burada, tektanrıcılığın yaygınlaşmasından önce Antik Yunan'da Epiküros (M.Ö. 4.-3. Yüzyıl) tarafından geliştirilen ve daha sonraki yüzyıllarda ateizme gerekçe oluşturan kötülük sorunu temel alınmaktadır. Epiküros, tanrının/tanrıların varlığıyla kötülüklerin varlığının bağdaşmadığını, tanrı/tanrılar varsa ve bu tanrı/tanrılar güçlüyse, kötülükleri engellemeleri gerektiğini, eğer güçleri yetmediği için kötülük varsa, o zaman tanrının/tanrıların zayıf olduğu sonucunun çıkacağını, eğer tanrı/tanrılar güçlü oldukları halde kötülükleri engellemiyorlarsa, o zaman tanrı/tanrıların kötü oldukları sonucunun çıkacağını savunmuştur.

Hume bu sorunu tektanrıcılık bağlamında ele alır ve Tanrı'nın tanımı gereği mutlak iyilik ve mutlak güç içerdiğini, ancak yeryüzündeki kötülüklerin, acıların,

Resim: Epikuros (MÖ 341-270)

haksızlıkların, sefilliklerin gerçekliği dikkate alındığında, Tanrı'nın varlığına yönelik bir kuşkunun kaçınılmaz olduğunu vurgular **Anti-nihilist ateizm:** Ateizmin bu biçimi Friedrich Nietzsche (19. Yüzyıl) tarafından dile getirilmektedir. Nietzsche, tektanrıcı dinlerin Tanrı kavramı üzerinden standart değerler ve öte dünya kurgusu ortaya koyarak yaşamı olumsuzladıklarını ve bu anlamda bir hiçlik istenci içerdiklerini ve nihilistik olduklarını, değerli olanın yaşamı acılarıyla ve hazlarıyla olumlamak olduğunu söyler. Tanrı ve ilahi gerçeklik kavramlarının bir kurgu olduğu söyleyen Nietzsche, insanın hiçlik istenci, güç istenci, güvenlik istenci, kendisini korumak istenci, mutluluk istenci, yaşamı küçümsemek ve yaşamdan tiksilmek gibi duygular nedeniyle söz konusu kurguları ortaya koyduğunu, ayrıca bu kurgunun kendi değerlerini kendisi yaratan özgür ruh anlayışına da aykırı olduğunu söyler. Tanrı kavramı üzerinden oluşturulan sözde evrensel ahlak kuralları ve değerleri, insanın özgür, yaratıcı bir birey ve ruh olmasını engelley-

en etkenlerin başında gelir. Bu nedenle, dinler tarafından despotik bir biçimde dayatılan egemen değerlerin yıkılması, bu anlamda bir "nihilizmin" ortaya konması, böylece, yaşamın olumlanması anlamında bir anti-nihilizmin geliştirilmesi gerekmektedir. Yaşamın dostu olabilmek için Tanrı kurgusuna düşman olunması gerektiğini vurgulayan Nietzsche, Tanrı kurgusunun ölmesinin olumlu bir gelişme olduğunu, onun yerine yaratıcı, özgür, insani ve dünyevi ruhun oluşturulması gerektiğini savunur. Nietzsche, Tanrı kurgusu üzerinden oluşturulan yaşam biçimlerinin bir çöküşün, yozlaşmanın ve hastalıklı durumun göstergeleri olduğunu söyler.

Resim: Friedrich Nietzsche (1844-1900)

Varoluşçu ateizm: Ateizmin bu türü varoluşçu ilkelere dayanır ve bu bakış açısının önde gelen temsilcilerinden bir tanesi Jean-Paul Sartre'dır. (20. Yüzyıl). Sartre varoluşçuları ateist varoluşçular ve dindar varoluşçular olarak ikiye ayırır, ancak ateist varoluşçuların daha tutarlı olduğunu söyler. Sartre, varoluşun özü öncelediğini, insanın sabit ve belirlenmiş bir özünün olmadığını, insanın belli

koşullar içinde atıldıktan sonra, eylem ve seçimleriyle kendisini tanımladığını ve oluşturduğunu, insanın sürekli bir oluş ve potansiyel halinde var olduğunu, insanın her zaman henüz olmadığı şey olduğunu, sürekli geleceğe yönelik bir niyet ve projeksiyon içinde olduğunu, bunun da eylem ve seçimin bir parçası olduğunu, bu anlamda insanın özgürlüğe mahkum olduğunu, Tanrı'nın olduğu bir modelde ise tutarlı bir biçimde insanın özgürlüğünden söz edilemeyeceğini, Tanrıcı bir tezin, insan üzerine geliştirilen varoluşçu bir ontolojiye aykırı olduğunu söyler.

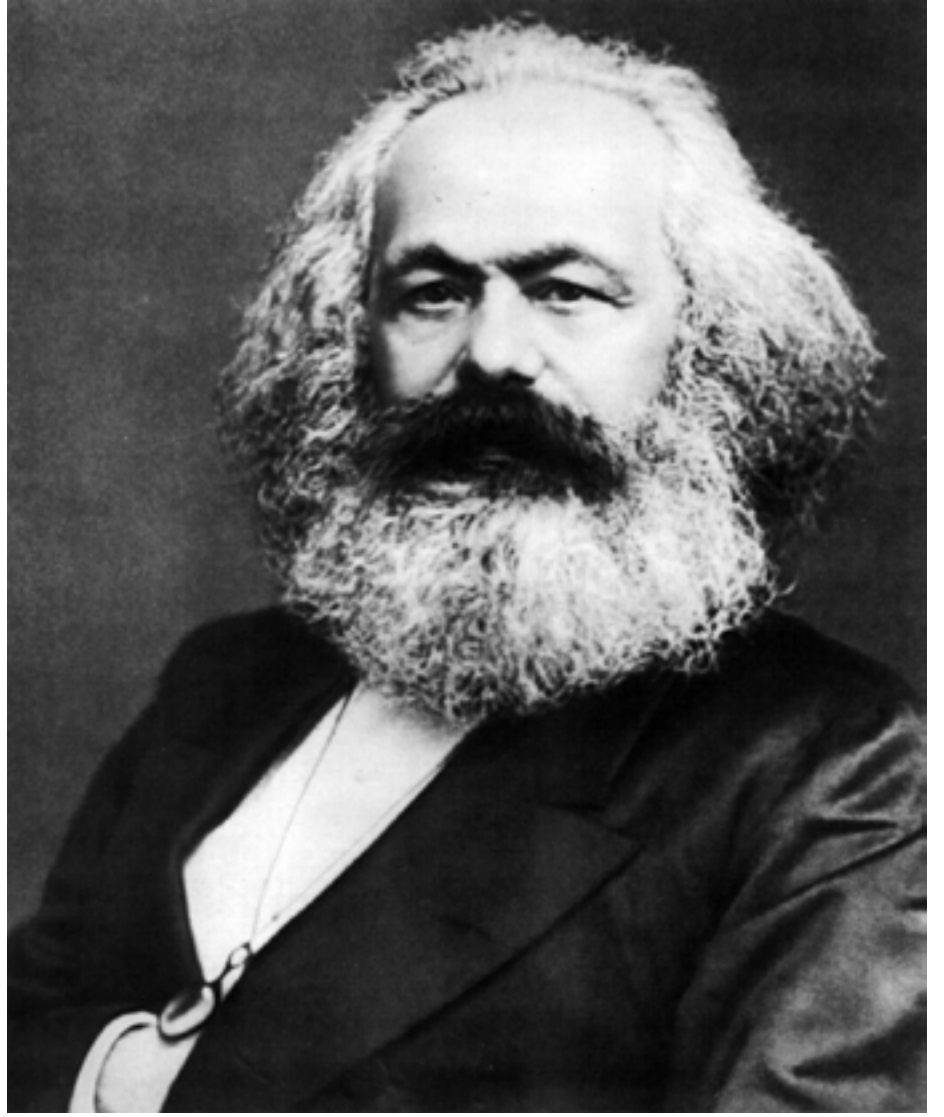

Resim: Jean-Paul Sartre (1905-1980)

Politik ateizm: Ateizmin bu türünün öncüsü Karl Marx'tır. (19. Yüzyıl). Bir yandan sosyal bilimci olmakla birlikte, siyaset felsefesi üzerine de çalışan Marx'a göre kapitalizm, sermaye sınıfının işçi sınıfını ve çalışan sınıfı sömürdüğü bir düzendir. Kapitalist, yani sermayeci bir düzende işçi, emeğiyle ürettiği artı değerden pay alamayan, ağır çalışma koşulları ve düşük ücretler altında kendisini gerçekleştiremeyen, hem emeğine, hem ürününe, hem başkalarına, hem de kendisine yabancılaşan bir kişi haline gelir. Bu sömürü düzeninin temelinde yatan etken, üretim araçlarının özel mülkiyet altında olmasıdır. Marx'a göre din de, bu sömürü düzeninin devamını sağlayan bir araçtır. Merkezinde Tanrı kavramı olan din, halkın

afyonu ve uyuşturucusudur. Din insanlar için bir mutluluk vaadi ile ortaya çıkmıştır, ancak üstyapının ekonomik temellerini anlayamadığı için, metafizik paradigmalara hareket ettiği için ve genellikle fiilen de, hem feodalizm, hem de kapitalizm döneminde, sömürücü güçlerle işbirliği halinde olduğu için, vaat ettiği mutluluk, hayali bir mutluluktur, vaat ettiği mutluluk bir ilüzyondur. Bu nedenle, kapitalizmin komünizmle aşılması, yani üretim araçlarının özel mülkiyetten çıkartılması ve bu sayede yabancılaşmanın ortadan kalktığı sınıfsız bir toplum düzeni oluşturulması, buna paralel olarak da, dinin ateizmle aşılması gerekmektedir. Özel mülkiyet, serbest ticaret ve bencillik özgürlüğü nasıl insanı özgürleştirmiyorsa, din özgürlüğü de insanı özgürleştirmemektedir. O nedenle özel mülkiyet, serbest ticaret ve bencillik özgürlüğü elde etmek değil, özel mülkiyetten, serbest ticaretten ve bencillikten özgürleşmek, aynı biçimde din özgürlüğü elde etmek değil, dinden özgürleşmek gereklidir.

Ahlakçı ateizm: Ateizmin bu açılımına göre ahlakın varlığının Tanrı'nın varlığını kanıtlaması ve/veya Tanrı'nın sözde varlığının ahlakı gerekli kılması ve/veya din ile ahlak arasında zorunlu bir bağlantı bulunması diye bir şey söz konusu değildir. Ahlak dinlerle birlikte ortaya çıkmamış, insanın varlığıyla birlikte oluşmuş, insanın toplumsal bir varlık olmasının zorunlu koşulu olarak doğmuştur. Ahlakın tarihi Musevilik, Hristiyanlık ve İslam dinlerinin tarihinden çok daha eskidir. Söz konusu dinlerden bağımsız ahlaki değerler ve ilkeler her zaman var olmuştur. Daha yakın bir geçmişten örnek vermek gerekirse, Sokrates (M.Ö. 5. Yüzyıl), Platon (M.Ö. 5.-4. Yüzyıl), Aristoteles (M.Ö. 4. Yüzyıl), Epikuros gibi Antik Yunan döneminde yaşamış olan

Resim: Karl Marx (1818-1883)

filozoflar, Hristiyanlık ve İslam dinlerinin ortaya çıkışından yüzyıllar önce, Musevilik dininden de tamamıyla habersiz bir biçimde, Musevi, Hristiyan ve Müslüman olmaksızın, ahlak, iyilik, adalet, mutluluk, erdemler üzerine kuramlar ve düşünceler geliştirmişlerdir. Söz konusu tektanrıci dinlerin 4. Yüzyıldan itibaren yaygınlaşmasından sonra da, özellikle 18. Yüzyıldan itibaren, dinden bağımsız laik ahlak anlayışları ortaya konmuştur. Hume, Nietzsche, Marx, Sartre gibi ateist ve dinsiz filozofların tamamı, ahlak ile Tanrı/din arasında zorunlu bağlantı kuran anlayışa karşı çıkmışlardır.

Sonuç: Felsefe tarihi üzerinden ateizmin yukarıda özetlediğimiz söz konusu farklı açılımları, bir

yandan ateizmin ne kadar zengin ve yoğun içerikli olduğunu, bir yandan da, ateizmi çürütmenin ne kadar güç olduğunu göstermektedir. Ateizmle hesaplaşmadan dogmalarla hareket eden bir toplumun, ileri bir toplum olduğunu söylemek olanaklı değildir.

Gemi Batıyor... (Son bölüm)

Taner Beyter

“Size düşüş sırasında yazıyorum; dünyada yaşamayı böyle duyumsuyorum.”

Rene Char

Gemi Eğretilemesi, Rossi tarafından farklı bir temelde ele alınarak noktalanmıştı. Blumenberg’den farklı olarak; dünyanın “kökeni” ile ilgili sorun ile onun “betimlenmesi” sorununu ayrı tutulmalı ve paradigma karşılaştırılmaları yerine doğrusal bir düzlemde alınmalıydı. Rossi için Gemi’nin batışı, uygarlıkların batışı ile ilgilidir. Bu bakış, bizi ister istemez “zamanın” ele alınışı ve böylece tarihsellik fikrinin “neliğine” itmektedir.

Çizgisel zaman anlayışının kökenlerini teistik düşünceleri savunan filozoflar ve kutsal kitaplarda aramalıyız. Zaman ve varlığı beraber ele alan bu teistik perspektif, zamanın başlangıç noktasını zorunluluk bağı ile Tanrı’ya bağlamakta ve böylece çizgisel zaman anlayışını yine aynı zorunluluk bağıyla işlemektedir. Maddecî Atomculuğun, özellikle Yeni Eflatunculuk akımıyla ilişkiselliği düşünüldürse, Yunanlıların döngüsel zaman anlayışını yıkamın, yine Yunan düşüncesinden beslenen teistik bakış açısı olduğunu düşünüyoruz. Bu iki kuram karşısında keskin bir karşıtlık olduğunu savunmakla beraber aralarındaki ilişkinin bütünsel bir yapıya işaret ettiğini gözden kaçırmamalıyız. Bu bütünsel yapı, zaman ile varlık birlikteliğinin zorunlu olduğudur. Ama zamanın varlık eînsinden, varlığın ise Tanrı temelinden ele alındığı teistik perspektif ve zamanın özerk yapısıyla, yetkinliği sayesinde varlık ile bütün olduğunu savunan Yunan düşüncesi; aralarındaki ilişkiselliği

karşıtlık olarak değerlendirmemizin gerekçesini oluşturmaktadır.

Tüm bu zaman ve tarih anlayışı içerisinde Bacon’un çizgisel zamanın (ve elbette tarihin) galibiyetini ilan edişî, bilgi reformu hakkında söyledikleri ile tutarlıdır. Bacon için bilgi çağı, Hristiyanlık’ın bir yorumudur, inşa edilen gelecek; verilmiş bir sözün yerine getirilişidir. Bu söz Tanrı’ya verilmiş olup, reformu olumsal kılan geçmişteki günahlarımızdır ona göre. Acaba Bacon haklı mı? Pico, Erasmus ya da Martin Luther gibi Hristiyan düşünürler, hümanizme gerçekten destek verdiler mi? Eğer gerçekten destek verdilerse bu, bilgi çağının var olmasına bir katkı sağlamış mıdır? Tüm bu sorular ayrı bir tartışma konusudur, biz ana metinden kopmak istemiyor ve Gemi’nin neden ve nasıl battığına odaklanmak istiyoruz.

Rossi diyor ki; *“Shakespeare’nin denizle ilgili imgesi, karadaki bir seyircinin bakış açısıyla değerlendirilen fırtınalı bir dünya imgesidir. Bacon’un imgeleri ise, bir gemi ya da kayık üzerinde yolculuk etmekte olan bir adamın deneyimine bağlıdır.”* Gemi’yi dünya, tarih, birey, toplum, doğa ya da aklın kendisi olarak alalım; Lucretius’un şu cümlesi hepsini betimleyecek kapsamdadır; *“Bu geniş dünyanın özü, ölüme ve yıkılışa adanmıştır.”* Epiküros yükü Lucretius’dan devralarak devam edebilir; *“Yaşamımızı bekleyişten bekleyişe tüketiyor ve hepimiz acı içinde ölüyoruz.”* Tüm bu söylenenlerle

beraber ele alarak, büyük resmi bakmak istiyoruz; gelişen eleştirel akıl, bilimin ilerleyişi ile paralel olarak kaygılar yaratıyordu. Bu kaygılar ise Tanrı’nın ölümünü hızlandırmakla görevliydi. Bunu açıkça yazanlardan ilki Pierre Borel, aynen şöyle söylemekteydi; *“Tartışmaya açılmayacak hiç bir şey kalmadığından emin değiliz artık tanrıbilim bile bundan bağımsız değil. (...) Tıp, astronomi, fizik her gün sarsılıyor ve her birinin temelleri yıkılıyor. Ramo, Aristoteles’in felsefesini; Kopernik, Batlamyus’un astronomisini; Paracelsus, Galenos’un tıbbını alt üst etti.”* J.Kepler ise söze şöyle girmektedir; *“Eğer gökyüzünde dünyamıza benzer küreler varsa, evrende en iyi yeri kimin alacağını öğrenmek için acaba onlarla yarışa mı gireceğiz? Eğer gerçekten o gezegenlerin küreleri daha soylu iseler, artık biz bütün akıllı yaratıklar arasında en soyluları olmayacak mıyız? O zaman bütün yaratılanlar nasıl insan için olabilir ki? Ve Tanrı’nın eserlerinin efendisi olabiliriz ki?”* tüm bu söylenenlere son noktayı John Dryden koymaktadır; *“Bu son yüzyıl içerisinde yeni bir doğanın ortaya çıkmış olduğu kesin değil midir?”*

Resim: Johannes Kepler

Karamsarlık, kaygı ve yeni bir dünya anlayışı, tarihin yeniden biçimlenişi ve ele alınışı için anahtar sözcülerdi. Tüm bunlara rağmen tümelde “var olma”, tikelde ise “ilerleme” fikrini karamsarlık ile evlendirmek, insan ile ilgili olan her şey için hala geçerliliğini sürdürmektedir. Şimdi Olan’dan duyduğumuz doyumsuzluk bizi ilerleme fikrine yöneltmektedir. Bu doyumsuzluktan doğan karamsarlık, insan olmanın bir eksikliği değil gerçekliğini ifade eder. Rossi metnin bir yerinde şöyle demektedir; “Şimdiki zamanın sınırlılığı, yetersizliği ve kabul edilemezliğinin anlamı, çoğu kez daha iyi bir geleceğe yönelik umuda ya da bu geleceğin

tam olarak, eninde sonunda gerçekleşebileceğine olan güvene bağlanmış gözükmektedir.” Bu cümlelerin felsefe evindeki ismi “umut ilkesi”dir. Marx’da, Adorno’da ve en çok da Bacon’da var iken, Camus’da, Schopenhauer’da ve Baudrillard’da neredeyse hiç yoktur. Tüm bu söylenenler sonucundan bir tanım yapmak zorundayız; “*Tamamlanmış olan-ın, kendini tamamlama istencinin sürekliliği, ilerleme fikrini oluşturur. Özne, tamamlanmamış olan’dır; çünkü tam olma gibi bir imge ilahi bir yetkinliği çağırıştırır. Tam olma gibi bir ideal, oluş içinde özne için verili değildir. Tam olma, kurgusallık içinde inşa edilen teolojinin sözüm ona apo-*

deiktik olan hakikatine yönelmenin bir sonucudur. Karamsarlık, kaygı ve yeni bir dünya anlayışı gibi tarihsel üç olgunlaşma algılarından, karamsarlık hala canlı haldedir.”

Kesin olarak reddedilen şey; Kartık eskilerle bir yarış ve çatışma zemindir, ilerleme artık önü alınamaz bir noktada ve yetkinliktedir. İlerleme fikri geçmişe bakanlardan Pascal, Fontenelle, Camenius ve Leibniz için öğrenen birey ya da bireyler bütünü değil, tüm insanlık ile gerçekleşir. Onlara göre tarih ile ilerleme, şu ya da bu ile değil, öğrenen tek bir insan olarak, insanlığın kendisi ile rabitalidir.

Resim: B.Pascal

Zamanla sınırını çizdiğimiz bu insanın hangi doğanın içinde, nasıl var olageldiği düşünülmeye başlandı. 18. yüzyıl düşünürlerinden John Ray “insanın ve doğanın kutsal birliği”ni ilk sorgulayanlardandı. Zaman içerisinde bazı türlerin doğa içinde yok olduğu görüşünü savunan Ray kendine karşı çıkanlara şöyle cevap vermektedir; “(...) Çünkü onlar bir türün yok olmasını, evrenin parçalanması ve onun mükemmelliğinin bozulması saymaktadırlar ve Tanrı’nın inayetinin, yarattığı eserleri koruma ve onları sabit kılma eğilimde olduğuna inanmaktadırlar.” Robert Hooke destek veriyordu bu görüşlere, “Farklı türler bütünüyle yok olmuş olabilirler ve

birçok başkaları değişmiş ve çeşitlenmiş olabilir. Nitekim belirli bir yere özgü olan çeşitli hayvan ve bitki türlerinin başka yerlerde bulunmadığını görüyoruz. Eğer bu yerlerden biri toprak tarafından yutulmuşsa, o hayvanların ve bitkilerinde onunla birlikte yok olması olasılık dışı değildir (...) Belki de bugün kayalarda taşlaşmış çeşitli balık iskeletleri bulabilmemizin nedeni budur.” Daha sonra ise hepimizin bildiği gibi Darwin’in devrimi gerçekleşmişti. Tüm bunlar sonucunda haklı olarak Rossi şöyle bir çıkarımda bulunuyor; “Doğal tarih, değişmez yapıların betimlenmesi ve sınıflandırılması olarak anlaşılan bir tarih düzleminden, doğanın yaşamında değişimlerin ve zamanın işlevinin vurgulayan bir tarih düzlemine yavaş yavaş, ama önlenemez bir sürece geçiyordu.” Tarih anlaşıldıkça değişiyordu, tarih anlaşıldıkça insanın konumu değişiyordu; geminin batışı ve sonuçları farklılaşıyordu. Woodward ve Suckford’un fikirleri ile desteklenen yeni bir fikir doğuyordu, insan doğuştan bir mükemmellik taşıymıyordu, zamanla değişiyor ve kendi değişimini hem kendisi hem de doğanın değişken yapısı var ediyordu. “Adem kurgusu” yerini kendiliğinden ve kendi çabalarıyla değişen ve gelişen insan anlayışına bırakıyordu.

Resim: John Ray

Pascal, tarihi öğrenen bir insan olarak anlıyor, C.Markisi tarihi insan zekasındaki gelişim ile ilişkilendiriyor, Kant ise sürekli daha iyiye doğru sürekli bir gelişimi tasavvur ediyordu. Blumenberg ve Rossi açık bir şekilde gemi batışını duyumsama biçimlerini sırasıyla Lucretius ve Bacon paradigmaları üzerinden bize sunmaya çalıştılar. Son bölümüne geldiğimiz bu yazı dizisinde, kendi çağımızın batan gemisi hakkında bir şeyler söyleme gereği hissediyoruz.

Resim: Medusa'nın Salı ;Théodore Géricault (1819)

Bizim gemimiz nasıl batıyor? İçinde yaşadığımız postmodern çağda hakikat anlayışımız görecelilik ile boğulmakta, tarih sıradanlaştırılarak ve basitleştirilerek çöpe atılmakta, doğru olan yerine retorik olana değer verilmekte, düzen yerine kaos, çoğunluk yerine marjinal olan ön plana çıkarılmaktadır. Farklı olanın değerli olduğu savı altında insanlar, absürd bir biçimde “aynı olan” kitlesel tüm modalardan peşinden sürüklenirken kolektif bilinç kenara itilmekte, politikanın işlevsel değil estetik oluşuna dikkat çekilmektedir. Rasyonel akıl, yerini irrasyonellikle (fal, burç vs.) biçimlenmiş kurgusal göreceliliğe bırakmıştır. Marx’ın yabancılaşması, yabancılaşan benliğin ölüşü ile ye-

rini paranoyak özneye bırakmıştır. Ayrıca Harvey’in söylediği gibi mekan zaman aracılığıyla yok edilmekte, zamanın kendisi ise “carpe diem” ile parçalanmaktadır. Bu çağda yaşamayı sürekli bir yükselen uçurumların kıyısında olmak olarak duyumsamakta, köprülerin kendisi ise silikleşmektedir; sürekli sunulan seçimler karşısında özne, sürekli seçim yaparak seçim yapmanın yani iradenin kendisini değersizleştirmektedir; insanın biricik özü olan iradesi değersizleştirilmektedir. Özne, kendini “ön planda” hissederek yetkinsizliğinden kaygı duyma yetisi-

ini dahi yitirmektedir. “Gösterilen” yerine “gösterene” işaret eden postmodernizm, kutsal çağın kutsal saçmalığı olarak tüm üst anlatıları yıkmaya çalışan bir put kırıcı olduğunu iddia etmektedir. Bu çağın batan gemisi, öznenin kendisidir; tarihsel bellek yerini anlık belleğe bırakmaya başlamıştır. Belleğin ölümü, öznenin yıkılışının habercisidir. Vardığımız bu nokta ve elde ettiğimiz çıkarımlar, Blumenberg ve Rossi tarafından öncelenmiş olup, hali hazırda batan bir geminin kendisini ve çağını imlemektedir. Okuyucunun artık gemi batışından şüphe etmediğini düşünüyoruz. Başka yazılarımızda görüşmek dileğiyle.

Dinlerden Nasıl Kurtuldum?

Nihat Kara

Bu soruyu cevaplamak kendim için çok basit olsa da, anlaşılır bir metin yazmak zor. Yaşım 49 ve müslüman bir ailenin evladıyım. Din konusunda hatırladığım kadarıyla hep kuşkucu oldum. 6-7 yaşlarında bile din konusundaki düşüncelerim mantığıma yatmıyordu. Cinler, melekler benim için bir anlam ifade etmiyordu; bunlar günlük hayatta olmayan varlıklardı; bu durum elbette Allah için de geçerliydi. Ama o yaşlarda, varsayılan en büyük gücü bırakmak benim için henüz mümkün değildi.

7yaşımda ailecek Hollanda'ya yerleştik. Bir taraftan yabancı topluma alışırken, diğer taraftan da kendi kültürümüze bağlı kaldık. Haftasonları Kuran kursu ve Türk ilkokuluna yazdırıldım. Aynı anda Hollanda dini okullarına da gittim. Böylelikle dinleri karşılaştırma imkanı da doğdu. Aralarındaki farkları gördüm. Yaşım ilerledikçe doğal olarak bilgim de arttı. Bilim, felsefe ,mantık ve din dersleri, sorgulama kabiliyetimi daha fazla geliştirdi. Üniversite yıllarımda dinlerarası dialoglara katıldım ve belirli tarikatların sohbetlerinde

bulundum. O yıllarda mantıklı düşünsem ve her konuda mantık arasam da açıkça ateist degildim ve halen kültürel olarak İslam'a bağlıydım. Ama dini rituellere katılmıyordum ve kendi mantığıma dayanarak bir yaratıcının olmadığını kendimce kabullenmiştim. Dinlerin kökenlerinin daha eski kültürlere dayandığı da tarihi bilgilerden kolayca ispatlanıyordu. Bu bilgilere rağmen kültürel Müslümandım ve İslam'ı, sohbetlerde savundum. Öne attığım argümanlar standarttı ve diğer dinlerin zayıf noktalarına değinirdim, Hristiyanlığın karanlık çağlardaki barbarlığını çokça vurgulardım.

Bir süre sonra bunun adil bir tutum olmadığını algıladım ve İbranice dinlerin benim hayatımda yeri olmayacağına karar verdim. Ancak bir süre boşluğa düştüm ve daha ağırlıklı olarak Doğu felsefesini inceledim. Psikolojik bakımdan kendime bir yaşam tarzı aramaktaydım. Sonunda new age ve scientology gibi akımlara kadar geldim. Hepsinde çok iyi şeyler bulduysam da hepsinin zayıf noktaları vardı ve mantık dışı uygulamalar ortak noktalarıydı. Doğu felsefeleri, 3 büyük din kadar katı olmasa da, tanrı konusunda mantığa ve kanıta dayanmayan varsayımlardan yola çıkıyordu. Onlarda da ritueller ve dogmalar önlendiydi. Yaşama daha fazla önem verdikleri kesinlikle belliydi ama mantık konusunda eksik kalıyordu.

Bu bilgi birikiminden sonra "insanın" temel alınması bana daha uygun göründü. İnsan belirleyiciydi, her şey, bütün dinler ve tanrı fikri insan düşüncesinden türemişti. Sonuçta tanrılar insan beyninin ürünüydü, insan "yaratıl-

mamıştı". Uzun zaman hümanist oldum, insanlara eşit yaklaştım ve dinlerin öğretilerinden ve dogmalarından uzak durdum. Böyle rahatladım ve huzura kavuşmuştum.

Yaratılışçıların bilim alanında kendi sahte bilimleriyle aktif olmaları, politik İslam'ın dünyada önem kazanması ve yaşadığım toplumda dinin geçmişe göre daha etkin olması beni tekrar dinlerin içeriğini incelemeye ve toplumdaki etkisini araştırmaya itti. Piyasaya fanatik dinciler çıkmıştı; ölümü göze almış, diğer insanları seve seve öldürmek isteyen ve böylece cennetlik olacaklarına inanan gençler. İslam toplumu neden radikallaştı diye araştırmaya başladım. Bu araştırmam, bir radikalleşme olduğunu göstermedi. Dindarlar aslında sadece dinin özüne dönmüşlerdi; Şeriat ve kılıç zoru, İslam'ın özüydü. Tarih hep bunu göstermişti ama medeniyet bunu belli dönemlerde etkisiz hale getirmişti. Dinlerin kontrol altına alınmadığında, insanlık için büyük bir tehlike oluşturduğunu anladım. Dinler insanları birleştirmiyor, aksine insanların birbirlerini kardeş olarak görmelerini önliyordu. Bunu anladıktan sonra ateizmin önemini kavradım. Ateizm, dinlerin karşısında durabilecek tek akımdı. Bir aktivist olmaya karar verdim. İnsanlığı uyandırmak, insanlığın geleceği için hayati önem taşıyordu. Gerçek ve mantık dışı olanla savaşmaya karar verdim. Benim savaşım kılıçla olmayacaktı. Elimdeki kalem ve insanlığa duyduğum sevginin yeterli olacağını biliyorum. Hurafe ve dogmalarla mücadele etmenin yolu, gerçekleri ortaya koymaktır!

Ülkemizde Yılbaşı (Kutlamalar ve Protestolar)

Bahar Kılıç

Yeni yıl için geri sayım başladı. Türkiye Cumhuriyeti devleti olarak, İslam peygamberi Muhammed'in Mekke'den Medine'ye hicretini başlangıç sayan Hicri takvimden Miladi takvime geçeli tam 88 yıl oldu (1926); yılbaşı günü olan 1 Ocak tarihinin resmi tatil olarak kabul edilmesinin üzerinden de 79 yıl geçti (1935.) Daha öncesinde, Osmanlı topraklarında yaşayan Hristiyanlar mezheplerine göre değişiklik gösteren tarihlerde Noel'i kutlarken, Müslümanlar'ın buna eşdeğer özel bir günü yoktu. Osmanlı İmparatorluğu'nun, Hristiyanlar'ın yılbaşı kutlamalarına gösterdiği ilk ilgi ise 1 Ocak 1829 yılına tarihlenir. O yılbaşı, İstanbul'daki İngiliz elçisi, Haliç'te bulunan bir gemide büyük bir balo verir ve baloya Osmanlı devlet adamları da çağrılır. Davetliler yatsı namazını Tersane Divanhanesi'nde kıldıktan sonra sandallarla gemiye giderler ve sabaha kadar eğlenirler. Ertesi gün Serasker Hüsrev Paşa, Kazasker Yahya Bey'in sorusu üzerine, katıldığı balonun kafir işi olduğunu, ancak devletçe katılmak zorunda olduklarını anlatır ve kaşık-çatal gibi mekruh şeylerin de kullanıldığını ekler. [1] 1908 yılıyla başlayan II. Meşrutiyet dönemine gelindiğinde ise yılbaşı kutlama adeti Müslüman Türkler'in aydın kesiminde yaygınlaşmaya başlamıştır. [2]

Resim : Teyyare Piyangosu

Cumhuriyet Dönemi'nde Miladi takvime geçilen ve 1926'yı 1927'ye bağlayan gece, saat tam 24:00'da, Elektrik İdaresi ilk kez kentin ışıklarını 1 dakika söndürme geleneğini başlattı. 1931 yılında da 'Teyyare Piyangosu' adıyla ilk özel yılbaşı piyangosu düzenlendi. 1935 yılında "Bütün medeni milletlerce tatil günü olarak kabul edilen 31 Aralık öğleden sonrasıyla 1 Ocak günlerinin uygulanmakta olan tatil günlerine eklenmesi" kanun teklifi kabul edildi. Bu ilk resmi tatil gününün ertesinde, Son Posta gazetesi muhabiri yılbaşı kutlamalarıyla ilgili gözlemlerini şöyle aktarıyordu: "Bu yıl yılbaşı gecesi, ay sonuna ve bayram ertesine gelişine rağmen, gayet neşeli geçti. Beyoğlu gazinoları bir gecede, bir sene içinde görmedikleri kadar bol müşteri buldular ve bütün bir yılın ziyanını

örtecek kadar satış yaptılar. Dün sabah, saat ondan akşama kadar, sokaklarda sayım gününü hatırlatan bir tenhalık seziliyordu. Tatili fırsat sayarak sabahın onuna kadar güle oynaya içenler, ayılıp da sokağa çıkmamışlardı." [1]

1938 yılında Atatürk, kendisine gelen tebriklere cevaben, dolaylı yoldan da olsa, ilk kez şöyle bir yılbaşı tebriği yayımladı: "Yeni yıl münasebetiyle yurdun her tarafından vatandaşların yüksek duygularını ve samimi temenilerini bildiren birçok telgraf gelmektedir. Bundan son derece mütehasşis olan Atatürk, teşekkürlerinin ve saadet dileklerinin Anadolu Ajansı vasıtasıyla iletilmesini buyurmuşlardır." [1]

Takip eden yıllarda, radyonun da yaygınlaşmasıyla Türki-

ye Radyoları'nın hazırladığı özel yılbaşı programları, ünlü sanatçıların rol aldığı skeçler, şarkı ve türkülerden oluşan konserler ve Milli Piyango çekilişleri gelenekselleşti. Dergiler ve gazeteler yılbaşına özel sayılar çıkarmaya, eğlence mekanları özel programlar organize etmeye başladı. Halkımız, yılbaşı kutlamalarını sevmiştir.

ne kadar para harcanacağı konusunda planlar yapılmaya başlandı. Bu sene de Taksim, Kuşulu Park, Güvenpark ve Cumhuriyet Meydanlarında toplanmak isteyecek coşkulu kalabalıklar, umut dolu insanlar. Daha doğrusu bu istekle toplanmaya çalışacaklar diyelim. Ama geçen sene olduğu gibi bu sene de Gezi'de ölen kardeşlerini

zlüğün ve kutuplaşmanın etkisiyle dozu gittikçe artan ve her yıl olduğu gibi bu yıl da değişmeyeceği kesin olan bir şey var ki, o da yeni yılı öyle veya böyle kutlamaya niyeti olanların maruz kalacağı psikolojik ve fiziksel baskı.

Gerek ılımlı Müslümanlar, gerek İslamiyet'in de "hak din" saydığı tHristiyanlık inancına sahip kişiler, gerekse de kendisini ateist, agnostik, deist vb şekilde tanımlayan nonteistler olsun, yeni yılın gelişini kutlamak isteyen herkes bu nefret ve hoşgörüsüzlük saldırılarının dolaylı ve doğrudan hedefi olacak. Yeni yılın gelişini evde ailenizle, sevgilinizle, evcil hayvanınızla, dışarıda arkadaşlarınızla veya tek başınıza internet ya da televizyon başında geçirmeniz de çok fark yaratmayacak. Annenizin pişireceği hindinin şenlendireceği yılbaşı sofrasının, alacağınız hediyelerin ve o geceyi sevdiklerinizle geçirecek olmanın hevesiyle gün sayıyor veya özel birisiyle romantik bir yılbaşı gecesi geçirmeyi planlıyor olabilirsiniz. 31 Aralık gecesini, bir yandan televizyondaki yılbaşı eğlence programlarını izlerken, diğer yandan "Taksim'de bir grup saldırgan, yılbaşı kutlayan gençlerin üzerine palayla yürüdü" veya "Yılbaşı kutlamalarında yine taciz vardı" manşetli Son Dakika haberlerini takip ederek geçirmeyi düşünüyor da olabilirsiniz. Ya da sırf yılbaşı ağacı istediniz diye sizi tersleyen ailenize içerleyerek, kendinizi odanıza kapatmış da olabilirsiniz. Hayalindeki hediye alıp mutlu olanlar, ya da hiç hediye almayan küskünler de olacaktır mutlaka. 2014 yılı özel hayatınız açısından kötü bir yıl olduysa, bu kızgınlığınızı 2015'e yansıtmazmı, yeni yılı sıfır heves ve coşkuyla bekliyor bile olabilirsiniz. Bu yıl ülkemizde yaşanan acı verici olayları anımsayacak kadar

Resim: 1958'de Hilton Otel'deki yılbaşı balosunda dans eden çiftler; Kaynak [18]

Geçelim günümüze... Ülkemizdeki siyasi ve toplumsal gerilimin iyice arttığı, 2014 yılının sonlarına yaklaştığımız şu günlerde, 31 Aralık'a ilişkin çeşitli hazırlıklar haftalar öncesinden yapılmaya başlandı bile. Bu yılın ülkemiz için çok acılı ve karanlık bir yıl olduğunu hatırlayacak kadar duyarlılık gösterebilenler için de buruk geçecek bir günün hazırlıkları aslında bunlar. Ama insan oldukça bencil bir hayvan; bu anlamda tüketimin ve eğlencenin had safhaya ulaşacağı günlerden birine de yaklaşıyoruz tabi. Bu sene de alışveriş merkezleri ışıklar ve yılbaşı süsleriyle renklendi, kampanyalar ve indirimler yürürlüğe girdi, hediyeler alınmaya başlandı, cicili bicili tebrik kartları yazıldı, hindiler alınıp buzluğa atıldı, konser organizasyonları yapıldı, yapay kar, balon ve havai fişekler ısmarlandı. 31 Aralık akşamının kiminle, nerede ve nasıl geçirileceği, ne giyileceği, ne yenilip ne içileceği, ne dinleneceği ve o gece

anmak isteyen çoğu vatandaş, belki sokağa bile çıkmaya korkacak. Özellikle büyükşehirlerin demirbaş sokak ikonları haline gelen TOMA'lar ve akrepler yine karanlık köşelerinde, insanları kasvetle tehdit edercesine bekliyor olacak çünkü. Yılbaşında çalışmak zorunda kalan şanssız vatandaşlar da olacak elbette. Umudunu kaybetmemiş birçok emekçi belki de grev çadırında geçirecek o geceyi. Ama 2010 yılının son gününü Soma'da maden işçileriyle birlikte geçiren Kılıçdaroğlu'nun aksine, bu sene hiçbir siyasetçi o maden işçilerinin yanında giremeyecek yeni yıla. Ailelerine teselli sunmaktan öteye geçmeyecek yılbaşı tebrikleri. İşin fitratında olmasa gerek! Adalet timsali (!?) ülkemizde suçsuz olduğu halde hapis yatan nice aydın, düşünür ve cesur insan o gece de parmaklıklar ardında girecek yeni yıla. Kimisi de hiçbir plan yapmadan, bu renkli süreci uzaktan izlemeyi tercih edecek. Fakat ülkemizdeki mevcut hoşgörüsü-

duyarlıysanız, en ufak bir kutlama yapma isteğiniz de olmayabilir. Belki de tam tersine, yeni yıla umutla bakıyor, yaşananları geride bırakmış olma dileklerinde bulunuyorsunuzdur. Hiç fark etmez. Sonuçta en başta saydığım üç inanç/inançsızlık grubundan birine giriyorsanız, fiziksel değilse bile psikolojik olarak bu saldırılara maruz kalacağınız kesin. Ne de olsa Noel ile yılbaşının apayrı şeyler olduğunun ayırdına varmayanlara göre, “Hristiyanların takvimine göre yılbaşı olan günde bayram yapanlar küfre girer.” Birilerinin gözündeki küfre giren kafir’den öte bir şey olmayacaksınız yani o gece. Bu yüzden bana göre Türkiye’de yılbaşını beklemek, hissedilmesi gereken bütün umuda, heyecana ve coşkuya rağmen, bir yandan da yeni bir korku filmi beklemekle aynı kapıya çıkıyor. Ülkemizde “Müslümanların dini değerlerini aşağıladıkları” gerekçesiyle bugüne kadar kaç kişiye dava açıldığı, daha da kötüsü kaç kişinin öldürüldüğü malum olan ülkemizde dillendirilen bu madur edebiyatı ve “din elden gidiyor” fevranları artık komik olmaktan çıktı, gerçekten de kaygı verici bir hal aldı.

Sümerolog Muazzez İlmiye Çığ’ın, Noel ve yılbaşı gibi kutlamaların, Orta Asya’daki eski Türklerle ait bir gelenek olduğunu ve Noel Bayramı’nın çok eski Türkler’de “Yeniden Doğuş-Çam Bayramı” olarak kutlandığını söylemesi de bağnaz kafalarda pek bir değişiklik yaratmadı. Şöyle demişti Çığ: “Türklerin tek tanrılı dinlere girmesinden önceki inançlarına göre, yerin göbeği sayılan yeryüzünün tam ortasında bir ‘Akçam Ağacı’ bulunuyor. Bu ağacın tepesi de gökyüzünde oturan tanrı Ülgen’in sarayına kadar uzuyor ve buna ‘hayat ağacı’ deniyor. Ülgen, insanların koruyucusu; sakallı

ve kaftan giymiş olarak sarayında oturuyor ve geceyi, gündüzü, güneşi yönetiyor. Türklerde güneş çok önemli! İnançlarına göre, gecelerin kısaldığı gündüzlerin uzamaya başladığı 22 Aralık’ta gece, gündüzle savaşıyor. Uzun bir savaştan sonra da gün, geceyi yenerek zafer kazanıyor. Bu, güneşin yeniden doğuşu; bir ‘yeni doğum’ olarak algılanıyor. Türkler bu bayrama ‘Nardugan’ diyor. Nar; güneş, tungan ise ‘doğan’ anlamına geliyor. Türkler, güneşin zaferini ve yeniden doğuşunu, büyük şenliklerle ‘Akçam Ağacı’ altında kutluyorlar.” [3] Videosu için: <http://www.youtube.com/watch?v=-zRmVJZZiM4>

Resim: Muazzez İlmiye Çığ; Kaynak [19]

Çam ağacı geleneği ile ilgili izlemenizi önerdiğim bilgilendirici bir video: <http://www.baharkilic.org/post/2011/12/31/Herkese-gec-mis-yillardan-daha-aydinlik-yeni-bir-yil-dilekleriyle.aspx>

Birçoğu “trajikomik” sıfatını hak eden yılbaşı protestoları zihinlerden çok kolay silinebiliyor, işaret ettiği sevimsiz gerçekler de zamanla önemini yitirmiş gibi görünebiliyor. Oysa yılbaşının umudu, paylaşımı, neşeyi ve

sevdiklerimizle bir araya gelmenin mutluluğunu simgelemesi gerekir. Bu anlamda, 2015’e gireceğimiz bu soğuk kış günü, geçmişte ülkemizde yaşanan, üstelik gittikçe dindarlaştırılan ve cehalete sürüklenen toplumumuz ve yeni eğitim düzenlemeleriyle yetişecek olan kindar ve dindar nesil sayesinde daha da artacak gibi görünen “yeni yıl protestolarını” anımsamak için belki de en uygun zaman.

Aralık 2008 İstanbul’da Anadolu Gençlik Derneği İstanbul Şubesi, yılbaşı gecesi 20 ilçede “Mekke’nin fethi ve hicri yılbaşı” başlıklı alternatif bir yılbaşı programı düzenledi. Yeni yıla Kuran dinletisi ve tekbirlerle giren ve haremlik selamlık oturan katılımcılar arasında, “Hamasa’a Selam”, “Katil İsrail” ve “Filistin bizi sor-du geleceğiz dedik” yazılı dövizleri taşıyan çocuklar ve Hamasa yanlısı pankart açanlar vardı. Filistinliler için yardım toplanan gecede, üç kişi de Umre gezisi kazandı. Gece, Erbakan’ın sinevizyondan yayınlanan konuşmasıyla sona erdi. Aynı yıl, İsrail’in Gazze saldırısı nedeniyle Taksim’deki yılbaşı kutlamaları da iptal edildi. [4]

30 Aralık 2010 Yılbaşı kutlamalarına karşı olduklarını söyleyen Anadolu Gençlik Derneği’ne üye 20 kişilik bir grup üniversite öğrencisi, İstanbul Üniversitesi önünde toplandı. Basın bildirisinin okunmasının ardından öğrencilerden biri, Enam Suresi’nin 162. ayetini Türkçe olarak okurken, yüzünü spreya ayakkabı boyasıyla boyadığı şişme Noel Baba’yı çakıyla temsili olarak bıçakladı.

Bugün tekbir getirerek sembolik de olsa bir insanı bıçaklayanlar, bu nefretle kimbilir daha neler yapar diye düşünmeden edemiyor insan. Gerçi düşünmeye de gerek yok, bizzat görüyoruz

neler yapabileceklerini. [5]

30 Aralık 2011 günü Mil-
li Gazete’de, alıntı yapılması
yasak olduğu için kısaca özetleye-
ceğim bir bildiri yayınlandı. Mer-
ak edenler, kaynakçada verdiğim
bağlantıdan tamamını okuyabilir.
[6] Bildiri “*Muhterem Müslüman-
lar!*” diye başlıyor ve Müslüman-
ların, ülkemizdeki tüm camilerde
de bu bildiride yer alan ikaz ve
nasihatların muhatabı olacağını
söylüyordu. Neydi bu ikaz ve nasi-
hatlar? Açıklamaya göre, 31 Aralık
2011 şeytanın düğün günüydü!
Şeytan kendisine tapınanlarla ev-
lenecek, dünyadaki tüm insanlar
(istisnalar hariç) bu düğünde bir ve
beraber olup Allah’a topluca isyan
edecekti. Sakın ha, bu isyankar-
larla bir olup yılbaşını kutlamaya
kalkmasın’dı hiç kimse. Yoksa
toplu helak olabilir, bu kişiler ebe-
di cehennemde kalabilirdi. Mi-
ladi yılbaşı Türkiye için milli bir
afet ve iğrenç bir hurafeydi. Aynı
bildiri, ironik bir şekilde de 31
Aralık tarihinin aslında Müslüman-
lar için büyük önem taşıdığını,
çünkü bu tarihin Mekke’nin fe-
tih günü olduğunu vurguluyordu.

Şeytanın kendisine tapınanlar-
la evleneceği gün olduğu için
yılbaşını kutlamamak? Bir yan-
dan da aynı günü, Mekke’nin fe-
tih günü olduğu için kutlamak?!
O gece, bu bildiriye okumuş olan
kimbilir kaç çocuk, damatlıklarını
giymiş şeytanların alevler arasın-
da dans ettiği kabuslar görmüştür.
Kimbilir kaç kişi bunu okuduktan
sonra yeni yıla umutla bakmaya
bile korkmuş, hissettiği o ufacık
coşku ve umudun suçluluk du-
ygusuna dönüşmesine tanık ol-

muştur. Kimbilir kaç Müslüman,
toplu helak olacak korkusuyla
yılbaşına dair her şeye algısını
kapatıp evinde korkuyla oturmuş-
tur. Ve kimbilir kaç gayrimüslim
sokağa çıkmaya çekinmiş, çık-
tığı anda başına gelebilecekleri
hesap etmek zorunda kalmıştır.

Aralık 2012 Karaköy’de bir
vatandaş, yılbaşı kutlama-
larını elindeki pankartla protes-
to etti. Yoldan geçen sürücülere
pankartını gösteren protestocu, du-
raksayan trafikte protesto sebebinin
sürücülere anlatmaya çalıştı. [7]
Bunu yapmak yerine, sevdikleriyle
vakit geçirseymiş keşke...

30 Aralık 2012 Diyanet-Sen
Adana Şube Başkanı
Mustafa Ünal, İslam din-
inde ve Türk kültüründe yıl-
başı kutlamalarının yerinin ol-
madığını şu sözleriyle ifade etti:
“Yılbaşı kutlamaları sadece
eğlence, kumar ve alkol sektörünün
yüzünü güldürmektedir. Bunların
kurduğu tuzağa hiçbir Müslüman
kardeşimiz düşmemelidir.” [8]

26 Aralık 2013 tarihinde İstan-
bul Üniversitesi’nde bir grup,
“Noel Baba beraberinde içki,
esrar, ölüm getirir”, “Ahlak ve
Maneviyat tahribatına hayır: Edeb
ya hu..!”, “Noel Müslümanlığımıza
indirilen bir darbedir” gibi slogan-
lar eşliğinde, getirdikleri şişirilm-
iş ve boynunda haç asılı olan bir
Noel Baba balonunu bıçaklayarak
eylem gerçekleştirdi. Müslüman
bir Wolverine’e benzeyen kaslı
bir adamın Noel Baba’yı yum-

ruklaresnemedildiği afişlerin
asılmasıyla başlayan eylem, Noel
Baba balonunun önce sembolik
olarak sünnet edilmesi ve son-
ra da bıçaklanmasıyla son buldu.

Gedikpaşa Ermeni Protestan
Kilisesi Pastörü Krikor Ağaba-
loğlu, eylemin Hristiyanlığı hedef
aldığını söyleyerek şöyle dedi:
“Noel Baba’yı sünnet edip bıçak-
lıyorlar. Acaba Noel Baba’yı
bıçaklarken kimi düşünüyorlar;
bunu sormak lazım önce. Bizim
Doğuş Bayramı olarak kut-
ladığımız, İsa Mesih’in doğumu-
dur. Noel Baba simgesini kulla-
narak İsa Mesih’i bıçaklıyorsa
bu çok düşündürücü.” Protestan
İhsan Özbek ise bu eylemle ilgi-
li görüşlerini şöyle dile getirdi:
“Hristiyan düşmanlığı adına Tür-
kiye’de 21. yüzyılda insanların
şişme Noel Baba yapıp onu sün-
net edip sonra da bıçaklamaları,
korkunç ve dehşet verici bir olay.
Umarım bundan sonrası için daha
ahlaklı eylemler yaparlar.” [10]

Aralık 2013 İstanbul'un Şirinevler Mahallesi'ne, "Bu yıl Noel Baba Şirinevler'e gelmeyecek" yazılı bir pankart asıldı. Şirinevler Mahallesi muharının imzasıyla yayımlanan pankartta şu ifadeler yer alıyordu:

"Geçtiğimiz yıllarda olduğu gibi, bu yıl da örfümüzle, kültürümüzle hiçbir alakası olmayan Noel Baba Şirinevler'e gelmeyecektir. Evlerimize yine Dede Korkut gelecek, çocuklarımıza dünyaya zevk ve sefa sürmeye gelmediklerini, yeryüzüne adalet dağıtmaya geldiklerini öğretecektir." [11]

edi. Yılbaşında piyango bileti alınmasını ve hindi yenmesini bile eleştiren Argun şöyle dedi: "Tarih, haçlı ordularının İslam beldelerine saldırmak sureti ile başaramadığı toplumsal yozlaşmayı bugün modern bir şekilde sadece adını ve yöntemini değiştirerek yapmaktadır. Yılbaşı ve şans oyunları, sanki Müslüman halkımızın inanç ve kültüründen bir parçaymış gibi algılanmaya başlandı ve bu düşünce halkın büyük bir kesimi tarafından da benimsenmektedir. Bu kötülüklerin toplumumuzun içine girmesinde devletin eğitim sisteminin ve özellikle medyanın önemli ölçüde etkisi olmuştur. Hele hele Milli Piyango gibi bir illetin devlet tarafından resmileştirilip organize edilmesi ayrıca bir derttir. Artık yılbaşı denince insanların aklına oyun, eğlence, Milli Piyango, hindi ve sabahlara kadar eğlenip içki içmek geliyor ... Avrupa'da adı 'turkey' diye geçen, durduk yere kesilen masum hindileri, bununla birlikte geçmişimizi, kültürümüzü, geleceğimizi kesenleri bir düşünün." [12]

Ne kadar da şeytani ve kötücül bir şeymiş bu yılbaşı! Sabalara kadar eğlenmek de neyin nesi-

niyet, acaba Kurban Bayramı'nda kesilen onca masum hayvan için de aynı uyarıyı ve açıklamayı yapıyor mudur? Tabi ki, hayır. Çifte standart ve demogoji, bağnaz zihinlerin ortak noktasıdır çünkü.

29 Aralık 2013 Haramlar-
la Mücadele Derneği üyeleri, İstanbul/Esenler'deki Rabbia Meydanı'nda toplanarak yılbaşı kutlamalarını protesto etti. Dernek adına açıklama yapan Abdussamed Altun şöyle dedi: "Haramlarla Mücadele Derneği olarak, insanlarımızı haram batığına çekmek için kurulmuş yılbaşı tuzağına karşı uyarıyor, her gün olduğu gibi, o gün ve geceyi de yüce Rabbimizin rızasını gözeterek geçirmeyi tavsiye ediyoruz ... Yılbaşı kutlamaları adı altında bir ay öncesinden başlayan ifsat çalışmalarına hep beraber maruz kalmış bulunuyoruz ... Ey yılbaşını kutlamaya hazırlanan Müslüman kardeşim! Şimdi anladın mı neyi kutlamaya hazırlandığını? Ey çam ağacını süsleyip dükkânına koyan esnaf kardeşim, ey milli piyango bileti kuyruğuna girip milli piyango bileti almak için sıra bekleyen Müslüman kardeşim! Ey daha bir hafta öncesinden hindi-

23 Aralık 2013 Türkiye Yeşilay Cemiyeti Samsun İl Temsilcisi Mümin Argun, yılbaşı eğlencelerinin inanca yapılan modern bir "haçlı saldırısı" olduğunu söy-

ymiş? İnsan gerçekten de bu kadar paranoyaklığa, böylesine yobaz ve çağdışı bir bakış açısına şaşırmandan edemiyor. Masum hindilerin kesilmesinden dem vuran bu zih-

yi alıp yılbaşı gecesi pişirmek için buzlukta bekleten hanım kardeşim ve ey yılbaşı gecesi için eğlence mekânlarında rezervasyon yaptıran Müslüman kardeşim!

Şimdi anladın mı neyi kutlamak için hazırlandığını?” [13],[14] Dernek Başkanı Surur Çelebi ise; “Noel kutlamalarının inancımıza bir saldırı olduğunu düşünüyoruz. Halkımızı dirilişe davet ediyoruz.” dedi.

Diriliş?? Güzel olan her şey, size göre inancınıza saldırı zaten bu dünyada. Bırakın insanlar bari o tek gecede dilediği gibi eğlensin, sevdikleriyle vakit geçirsin!

31 Aralık 2013 Saadet Partisi Van Gençlik Kolları Başkanlığı, Van’ın çeşitli yerlerine astığı ve “Biz bacadan hediye getirenin değil, Hira’dan Kuran, Mirac’ta namaz getirenin ümmetiyiz.” yazılı pankartlarla yılbaşı eğlencelerini protesto ederek, halkı yılbaşı kutlamalarına karşı şu şekilde uyardı: “Yılbaşı eğlenceleri nedeniyle lüks tüketim, israf akla ve sağlığa zararlı olan içki, kumar ve sefahat, toplumun kanına zerk edilen zehirden başka bir şey değildir. Tarih haçlı ordularının İslam beldelerine saldırmak sureti ile başaramadığını, toplumsal yozlaşmayı bugün modern bir şekilde sadece adını değiştirerek yapmaktadır. Yılbaşı ve şans oyunları sanki Müslüman halkımızın inanç ve kültüründen bir parçaymış gibi algılanmaya başlandı ve bu düşünce halkın büyük bir kesimi tarafından da benimsenmektedir. Bu kötülüklerin toplumumuzun içine girmesinde devletin eğitim sisteminin ve özellikle medyanın önemli ölçüde etkisi olmuştur.”[15] Eh, ne diyelim... İstedikleri oluyor; eğitim sistemimiz 4+4+4 eğitim sisteminin yürürlüğe girmesi, zorunlu din dersleri ve 19. Milli Eğitim Şurası’nın son düzenlemeleriyle çağdışılıkta sınır tanımıyor zaten artık. Toplumsal yozlaşmanın önünü yılbaşı kutlamamak kesecekmiş meğer, yolları açık olsun.

31 Aralık 2013 Yılbaşı kutlamaları Tokat’ta bir grup partili tarafından protesto edildi. Saadet Partisi tarafından öğle namazı sonrasında düzenlenen eylemde açılan pankartlarda, “Hiç Masum Değil, Bir Hristiyan Adeti Olan Noel, Sizden Bir Şeyler Götürmesin” şeklinde söylemler vardı. Öfkeli grup, ellerindeki “Adam Olsaydı Kapıdan Girerdi” ve “Siz Hiç Kurban Bayramında Evine Koç Götüren Hristiyan Gördünüz mü?” yazılı döviz ve afişlerle yılbaşı kutlamalarına tepki gösterdi. Saadet Partisi İl Gençlik Kolları Başkanı Halil Taşova da okullarda çocuklara yılbaşı şarkıları öğretilmesini, Milli Piyango çekilişlerini ve alkol alımını eleştirdi. [16]

na cevap veren kadınların, tacizden korunmak için evde kalmayı tercih ettiklerini söyledikleri bir anket yapılmıştı. [17] Demek ki dini bütün (!) vatandaşlar o gün sokağa dökülüyor, milletin karısına kızına tacizde bulunuyor, gecesini zehir ediyor, sonra da ahlaktan bahsediyor. Ahlakın dinlerden gelmediğini gösteren sayısız örnekten birisi olması adına bunu da anımsamakta fayda var.

Bakalım busene neler göreceğiz... Ne diyor çocuk şarkılarından, danstan, müzikten, küçük mutluluklardan rahatsız olan zihniyet? İslam hoşgörü dinidir. Ben yine de tüm bu “hoşgörüye” ve yöneltilen nefrete rağmen, yılbaşının

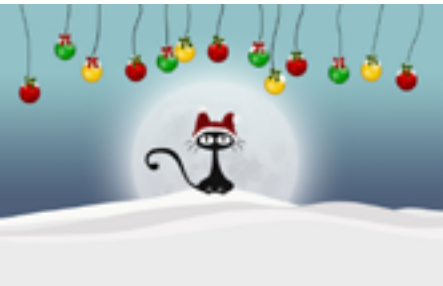
Ayrıca, her sene yaşandığı için özel bir tarih belirtmeye bile gerek duymadığım cinsel taciz haberleriyle bu sene de karşılaşacağımız neredeyse kesin gibi. 2008 yılında “Yılbaşını Taksim’de geçirmek ister misiniz?” sorusu-

kutlanmaya değer günlerden biri olduğunu düşünüyorum; çünkü insan umudu var oldukça hayata tutunabilen bir canlı. Geleceğe umutla bakmanın neresi kötü olabilir ki? Sonuçta herhangi bir dini inancı olmayan benim gibiler için,

kutsal olduğuna inanılan tüm dini kavramlar gibi hediye getiren Noel Baba, yılbaşı ağacı, ren geyikleri vb tüm semboller de insanları mutlu etmesi için yine insanlar tarafından üretilmiş birer masal ve araçtan ibaret. Tek farkı, yobazların iddia ettiğinin aksine tamamen zararsız olmaları. Yılbaşı ayrıca yüzümüzü batıya dönüşümüzü, Hicri takvimden Miladi takvime geçişimizi simgeleyen bir gün olmasıyla da kutlanmaya değer. Bu anlamda yılbaşının, aksini düşünenlere inat, ufak da olsa bir umut ışığını canlandırmak için harika bir fırsat olduğunu düşünüyorum. Tabi bunu yaparken çevreye rahatsızlık vermemek, diğer insanların da kendi istedikleri biçimde kutlama yapma hakkını gasp etmemek önemli. Ateistlerin yılbaşı kutlamalarına ve genel anlamda hayata nasıl baktığına ilişkin Richard Dawkins, Sam Harris ve Neil DeGrass Tyson'ın kısa konuşmalarından derlenen bir video: <http://www.baharkilic.org/post/2012/03/22/Ateistler-hayata-nasil-bakar.aspx>

2015 yılının daha aydınlık yarınlar için el ele çalışacağımız, bilimin ve rasyonalizmin ışığı sayesinde bu dipsiz görünen karanlıklardan kurtulacağımız bir dönemin başlangıcı olması dilekleriyle, hepinizin yeni yılını kutlarım!

Blog sitem: felis agnosticus (<http://www.baharkilic.org/>)

Haber Kaynakları:

1. <http://eski.bianet.org/2003/01/06/15709.htm>
2. <http://www.radikal.com.tr/>

- yazarlar/ayse_hur/kafir_isi_guzel_icatlar_noel_ve_yilbasi-1168427
3. <http://www.gazetevatan.com/turk-gelenegiymis--503197-gun-dem/>
 4. <http://www.milliyet.com.tr/Guncel/HaberDetay.aspx?aType=HaberDetayArsiv&ArticleID=1041883&KategoriID=24>
 5. http://www.radikal.com.tr/turkiye/noel_babayi_bicakladilar-1034580
 6. http://www.milligazete.com.tr/haber/Yarin_aksam_seytan_evleniyor/222018#.VJ6XNV4iE
 7. <http://www.istanbulburda.com/%27Musluman-Noel-Kutlamaz-%27-yazi-li-pankart-acan-vatandas,-suruculere-eyleminin-sebebini-anlatmaya-calisti-155210>
 8. <http://www.hurriyet.com.tr/gundem/22263105.asp>
 9. <http://www.hurriyet.com.tr/gundem/22263105.asp>
 10. http://www.radikal.com.tr/turkiye/sisme_noel_babayi_bicaklama_eylemi-1168144
 11. <http://sozcu.com.tr/2013/gunun-icinden/bu-mahalleye-noel-baba-giremez-429252/>
 12. <http://www.ihha.com.tr/haber-argun-yilbasi-eglenceleri-inanca-yapilan-modern-hacli-saldirisidir-318715/>
 13. [ni_kutlama/303357#.VJ6YkF4iE

 14. <http://www.ilkehaberajansi.com.tr/haber/musluman-uyuma-yilbasini-kutlama.html>
 15. <http://www.ihha.com.tr/haber-argun-yilbasi-eglenceleri-inanca-yapilan-modern-hacli-saldirisidir-318715/>
 16. <http://www.haber7.com/guncel/haber/971334-en-ilginc-yilbasi-afisi-spli-genclerden>
 17. <http://www.bianet.org/bianet/toplumsal-cinsiyet/111642-taksim-de-taciz-tehdidi-yilbasinda-kadinklari-eve-kapanmaya-zorluyor>
 18. \[http://cadde.milliyet.com.tr/2011/12/27/HaberDetay/1480745/osmanli_dan_cumhuriyete_yeni_yil_eglenceleri\]\(http://cadde.milliyet.com.tr/2011/12/27/HaberDetay/1480745/osmanli_dan_cumhuriyete_yeni_yil_eglenceleri\)
 19. \[http://www.konumankeni.com/tarihi/noel_agaci_muazzez_ilmiye_cig.html\]\(http://www.konumankeni.com/tarihi/noel_agaci_muazzez_ilmiye_cig.html\)](http://www.milligazete.com.tr/haber/Musluman_uyuma_yilbasi-</div><div data-bbox=)

Ateistler yılbaşına herhangi bir anlam yükler mi?

Tuba Gözükara (Bursa/28): Yılbaşı ben küçükken ailecek toplanıp, misafirler konuk ettiğimiz kalabalık bir organizasyondur. Bir araya gelmek için herkes tarafından önceden tarihi kararlaştırılmış bir bahaneydi. Ateizmden sonra da bu özellik benim için değişmedi. Bir de her Pazartesi diyete başlamam gibi; yeni hedefler için mihenk taşı görevi görüyor son yıllarda. İnancılı birinden pek farklı sayılmaz sanırım görüşüm?

Adnan Burak Kurtgöz (Kayseri/28): Ateistlerin yılbaşı gününe genel anlamda, takvim olarak yılın ilk günü olması haricinde bir anlam yükleyeceklerini düşünmüyorum. Ancak yılın ilk günü olması yeni planlar, ümitler vb. açılardan teşvik edici olabiliyor. Bu bağlamda değerlendirdiğim yılbaşı kutlamalarının (dinsel gelenekleri dışında tutarak), hem birey hem de bireyin içinde bulunduğu sosyal hayat için verimli olacağını düşünüyorum.

Önder Küçükterzi (Ankara/30): Miladi takvimin yıldönümüdür, anlamı bundan ibaret. Eğlenmek için güzel bir gün.

Mümtaz Budak (İstanbul/25):

Rasyonel akılla hareket eden ve planlama yapan her tüzel veya gerçek kişi yılbaşı dönemini önemser. Kurumlar, şirketler ve hatta muhasebeciler bile yılbaşına ayrıca anlam yüklüyor; başkaları niye yüklemesin? Geride kalan yılı ve/veya yılları gözden geçirmek, önümüzdeki yıl için motivasyon elde etmek adına, yılbaşını güzel geçirmek elbette anlamlıdır.

Emre Yorgancıgil (Isparta/23): Bir nonteist olarak Yılbaşı benim için anlamlı, çünkü evrensel olarak anlam yüklenen bir gün. Dinlerin üstünde bir gün, tüm dünyayı birleştiriyor. Yeni bir yıl, yeni bir başlangıç, yeni bir sayfa düşüncesini yaşamak, ailecek ve arkadaşlarla bir arada olmak olumlu bir şey. Özetle, “yeni” bir yıl anlamı güzel, birlikte olmak güzel ve evrensel olması da en güzeli.

Behçet Atlı (Ankara/58): Ateistler hiçbir şeye anlam yüklemedikleri gibi yılbaşına da bir anlam yüklemeler. Birlikte iyi vakit geçirmek için bir bahane olabilir ancak benim için.

Muhammet Özer (Isparta/22): Hayatımızın nasıl bir tempoda geçtiğine bağlı. Ama sadece yılbaşı kutlamalarını ayrı bir yere koymak gerekir. Ateistler olarak dindarlarındaki gibi bir bayramımız olmadığına göre ve kendimizi bu dünyanın birer vatandaşı olarak hissettiğimiz için, yılbaşını en büyük evrensel heyecan nedenimiz sayabiliriz. Yılbaşında çeşitli etkinlikler yapılması bizi dindarlarla aynı paralele koyabilir; bunları birbirine benzetebiliriz de. Ama bu durum, gelenekselleşmesi sağlanacak evrensel bir kutlama yapmamıza engel değildir. Kısacası yılbaşı; nonteistlerin beraber yapacağı ve toplum(lar)a varlığını göstereceği en uygun zamandır.

Bahar Kılıç (Ankara/36): Yeni yılın habercisi olan yılbaşı günü, çocukluğumdan beri benim için umudun ve bir günlüğüne de olsa derdi tasayı unutup hayatın tadını çıkarmak gerektiğinin hatırlatıcısıdır. O gün herkes daha anlayışlı, daha hoşgörülü, daha merhametli oluyor gibi gelir bana. Tabi toplumun çoğunluğu Müslüman olan ülkemizde, bunu bile hissedebilmek oldukça zorlaştı artık. Yılbaşının anlamı birtakım anı ve dileklerle daima kişiye özel olsa da, bu günün evrensel bir UMUT mesajı verdiğine inanırım. Daha da önemlisi, Hicri takvimden Miladi takvime geçerek yüzümüzü batıya dönüşümüzün hatırlatıcısıdır.

Ali İhsan Polat (İstanbul/49): Benim için -tüm diğer etiketli günler gibi- sıradan bir gün olmakla birlikte, çevre baskısıyla “anamlı bir günmüş gibi” davranmak zorunda kalıyorum. Baskı derken bir zorlamadan ziyade etiketli günlere önem veren insanları üzmem baskısından bahsediyorum.

Ömer Asım Sıddıkoğlu (Tekirdağ/24): Bence belirli bir günü kutlama ihtiyacımız, sosyal bir canlı oluşumuzdan ileri geliyor. Bu doğrultuda, sosyal sahtekarlığı besleyen akraba ziyaretlerinin yapıldığı; kanın denizleri kırmızıya boyadığı; açlığın empatisi adı altında çatlayana kadar yemek yendiği halde açın yine aç

kaldığı ve hayali bir borç ödeme ritüelinin gerçekleştirildiği kutlamalara göre oldukça naif kalıyor yeni gelen yılı kutlamak. Bu anlamda, Dünya'nın Güneş etrafındaki hareketlerini temel alan Miladi takvime göre yeni yılı kutlamanın, rutinleşmiş yaşantımızda birlik ve beraberliği hatırlamak için 3000 yıllık kanlı ritüellerden daha samimi ve kutlanası olduğunu düşünüyorum.

Yeni yılda, dünyada ve ülkemizde nelerin değişmesini isterdiniz?

Sinan Kaplan(Ankara/35): Değişmesini istediğim o kadar çok şey var ki! Ama çoğunun değişeceğine maalesef ihtimal vermiyorum. Savaşların bitmesini isterim mesela, sosyalist devrim olmasını isterim, kimsenin düşünceleri ve inançları yüzünden yargılanmadığı bir toplum oluşmasını isterim.

Öznur Gültekin Atlı (Ankara/48): Yeni yılda, Tayyip ve tüm ekibinin (çaycısından ayakkabı boyacısına kadar) bir daha hiç dönemeyecek şekilde gitmesini isterdim.

Yalçın Aktaş (Ankara/28): Öncelikle toplumumuzun mevcut hükümetten kurtulmasını dilerdim. En büyük sorun olan işsizliğin çözülmesini, taşeronlaşmanın zor da olsa önlenmesini isterdim. Gezi'de olduğu gibi, gençlerin orantısız güç kullanılarak öldürüldüğü bu ülkede ciddi değişiklikler gerekiyor.

Burak G. (Tunceli/31): Yeni yıldan veya ülkemizdeki mevcut şartlar düşünüldüğünde “gelecekte” beklentim, bilinmeyene karşı korkudan ziyade merak duyabilen, farklılıklara hoşgörüyle yaklaşabilen bir toplum. Daha fazlası değil.

Önder Küçükterzi (Ankara/30): Bu ülkeden Tayyip ve temsilcisi İslami zihniyetin yönetim erkinden arındırılması mutlaka gerekli.. Aslında bu sonuç sadece ülkemiz adına değil, dünyanın da geleceği açısından önemli olabilir. Dinle zehirlenen insanların küresel çapta uykudan uyandırılması, bu tip dine dayalı yönetimlerin bertaraf edilerek insan aklının özgür bilim ışığında şekillenmesiyle sağlanabilir.

Selin Demiryıkan (İzmir/27): Yeni yılda dünyanın, insanların daha az bencil olduğu, daha adaletli bir yer olabilmesini isterdim. Ülkemin de önyargılardan uzak; insanların dil, din, etnik köken, cinsiyet, cinsel yönelim gibi farklılıklarından dolayı ayrımcılığa maruz kalmadığı; daha özgür, adil, şeffaf, bu derece yozlaşmamış, iş kazalarının yaşanmadığı bir yer olabilmesini. Sanırım fazla hayal kuruyorum :(

Behçet Atlı (Ankara/58): Dünyada; savaşların, özellikle de bölgemizdeki savaşların son bulması ve tüm insanların hiçbir baskı altında kalmadan, insanca yaşayabilecekleri bir dünya oluşabilmesini dilerim. Ülkemizde; insanların çağımıza uygun düşünce ve gelişmişlik düzeyine gelebilmesini ve tüm inançların ortadan kalkarak bilimsel düşüncenin egemen olmasını dilerim.

Tuba Gözükkara (Bursa/28): Ülkemizde barış, dostluk ve birliğin hakim olması filan diyemeyeceğim; bir yıla sığacak bir hedef değilmiş bu; anladım. En azından şu asgari ücret, yaşamak için yeterli bir seviyeye çıkabilse...

Yeni yılda kendiniz için bir dilekte bulunsanız, bu ne olurdu?

Ozan Karakaş (Bursa/23): Çeşitli sebeplerden ötürü 2014 benim için pek de üretken bir yıl olarak geçmedi. Yeni gelen yılda ise kendim için özel olarak istediğim tek bir şey var: bu yılın tükettiğimden de fazlasını üretebileceğim bir yıl olması. Aslında, “Kendim için bir şey istiyorsam namerdim,” diyebileceğim öyle çok konu var ki, yazmaya başlasam yirmi cilt ansiklopedi olur sanırım. Ama bir tanesini söylemekle de konu dışına pek taşmamış oluruz: 2015’in, aynı fikri paylaştığım, birlikte, kol kola, omuz omuza mücadele verdiğim insanlarla birlikte bu mücadelelerin meyvelerini yavaş yavaş toplayacağımız bir yıl olmasını diliyorum.

Ali İhsan Polat (İstanbul/49): Daha üretken olabilmek isterdim.

Tuba Gözükara (Bursa/28): Kabul edecek bir makam olmayınca; dilekte bulunmak da anlamsızlaşıyor. Fakat önümüzdeki yıl kendim için şöyle bir hedef koyuyorum; paylaşmayı hatırlamak istiyorum; anı, parayı, zamanı, bilgiyi, fikri, eşyayı; ne varsa elimde; çocukluğumdaki gibi korkmadan ve açık yüreklilikle paylaşabilmeyi tekrar başaracağım.

Çiğdem Oğuz (İstanbul/29): Sadece kendim için bir dilek sevdiğim insanlarla birlikte geçirebileceğim, sağ salim çalışmalarımı yapabileceğim bir yıl. Sağ salim demişken, akıl sağlığından bahsettiğimi vurgulamam gerek. Malumunuz etrafta sinire kesmiş, ağzından çıkan kulağı duymayan, türlü adaletsizlikleri bize fitrattır deyip yutturmaya çalışan bir şahıs var. Bu yüzden öncelikle bu şahsı daha az duymayı diliyorum yeni yıldan. Sağlık, mutluluk ve huzur için gerek şart bu kanımca.

Önder Küçükterzi (Ankara/30): İnsanların ve tüm canlıların daha güzel bir dünyada yaşaması için kendimi daha fazla (ve kısa yoldan) geliştirebilmeyi, ve bu birikimi dünya adına kullanabilmeyi isterdim.)

Yeni yıl kutladığınız için başınıza gelen bir olay oldu mu?

Çiğdem Oğuz (İstanbul/29): Hayır. Her ne kadar ailem Müslüman da olsa, çocukluğumda yeni yıl kutlamaları tıpkı Türkiye’nin çoğu ailesinin yaptığı gibi televizyon başında dansözleri, piyango çekilişlerini, konserleri ve pişen hindiye beklemekle geçiyordu. Bu kutlama tartışmaları ve yeni yıl kutlaması yapmayanların bu durumu başkalarının gözüne sokmaya başlaması daha yeni bir şey. Ben de mutaassıp komşular sayesinde buna şahit oldum, konuyu sürekli açıp yılbaşı kutlamadıklarını ısrarla belirtirlerdi. Sanırım birçok insan yeni yıl akşamıyla Noel’i aynı gün sanıyor. Fakat sonuçta bizimki bir taşra kenti, herkes kendi evinde ailesiyle oturuyor, o alana müdahale etmek de uygun düşmezdi. Daha sonra üniversite için evden ayrıldığımda arkadaşlarımla yeni yıl akşamlarını genç usulü kutlamaya başladık. Kimi zaman da evde oturup film izlemekle geçirdik.

Emre Yorgancıgil (Isparta/23): Yılbaşı kutladığım için doğrudan bir eleştiri ya da müdahale gelmedi. Ancak yaşadığım Anadolu şehrinde çeşitli çevreler tarafından Yılbaşı kutlansa bile, alkol gibi İslam inancına aykırı davranışlardan kaçınma uyarısının sık sık yapıldığına şahit olmuşumdur.

Ozan Karakaş (Bursa/23): “Kutladım,” diyebileceğim son yılbaşı yaklaşık on yıl önce olduğundan, o dönemde ben de henüz on üç on dört yaşlarımda olduğumdan bu konuda başıma herhangi bir şey gelmedi. Ancak yaşadığımız ülkeyi göz önünde bulundurursak gelmeyeceğinin garantisi de yok diyebiliriz sanırım.

Ömer Asım Siddıkoğlu (Tekirdağ/24): Bu zamana kadar yeni yıl kutlaması ile ilgili bir teist saldırısına maruz kalmadım. Genelde mütevazı bir yeni yıl karşılaması yaparım. Ancak kendim bir saldırıya

uğramasam da, teist terörüne bir çok medya organında şahitlik ettim. Noel Baba maketi (P)ıçaklayan milli görüşçü abilerden tutun, “Noel Baba adam olsa camdan, bacadan girmez zaten” diyen müftü bey amcam; Taksim’de din, dil, ırk ayırt etmeden insanları testesteron bombasıyla öldürüp, eve gidip karısına, bacısına namus nutuğu çeken abilere kadar her şeyi gördük bu ülkede. Kendilerinden olmayana saldıran ve onları terörize eden insanlara dair anlatılacak daha tonla örnek var; bu cehaletin gücünü asla hafife almamalıyız.

Ali İhsan Polat (İstanbul/49): Müslümanlar yılbaşı ile Noel’i karıştırıp çok laf sokarlar. Yılbaşını kutlayanları Hristiyanlığa alet olmakla suçlarlar. Bu güruha birkaç komşu da dahildi. Apartman kapısına “yılbaşını kutlamak zinhar haramdır, küfürdür” mealinde bir yazı asmışlardı, ben üzerine doğrusunu not düşmüştüm, ertesi gün kaldırmışlardı.

Kendi çocuğunuz varsa (veya olsa) yılbaşı geleneklerine (hediye almak, Noel Baba beklemek, kutlama yapmak vb) nasıl yaklaşmasını isterdiniz?

Muharrem Kılıç (Ankara/66): Noel bir Hristiyan bayramıdır ancak zaman içerisinde evrensel bir kültüre dönüşmüştür. Zaten Hristiyanlık da bu geleneğini paganizmden devralmıştır. Evrensel kültüre dönüşmüş olan Noel ve yılbaşı geleneğinin artık din ile ilişkisi kopmuştur; tümüyle sosyal bir olgudur. Bunlar çocukların sevinç duyması için bir fırsat, ailenin de birlik ve dayanışmasını güçlendiren bir ritüel haline gelmiştir. Bu nedenle herhangi bir din kaygısı duymaksızın, çocuğumun da bu geleneği yaşamasını isterdim. Dar bir bakış açısıyla Noel’e ve yılbaşı kutlamalarına dinci veya ulusalcı yaklaşımlarla karşı çıkmak, kaba bir softalık ve beyhude bir çabadır.

Yalçın Aktaş (Ankara/28): Önümüzdeki sene evlenmeyi planlayan biri olarak, dünyaya gelmesini istediğim çocuğumun, bizim küçüklüğümüzdeki tatlı yılbaşı geleneklerini (hediye için kura çekimi, haftalar öncesinden başlayan hazırlıklar, tombala oyunu gibi) tanımasını ve tadını çıkarmasını isterdim.

Emre Yorgancıgil (Isparta/23): Eğer çocuk yetiştirecek olsaydım, onu Noel Baba ve ağaç olayından, teist gelenekleri çağrıştırdığı için uzak tutardım. Ancak Yılbaşı kutlaması ve hediye alma geleneği gibi benim de kabul ettiğim evrensel değerleri çocuğuma aşılamak isterdim.

Önder Küçükterzi (Ankara/30): Eğer onu eğlendirip mutlu edecekse, ben bile katılabilirim Noel Baba bekleme ritüeline :) Çocukların mutlu olamadığı bir coğrafyada, bu tip etkinlikler ve sevinçli anlar umarım her çocuğa ulaşır.

Bahar Kılıç (Ankara/36): Çocuklukta edinilen güzel anılar insanlara tüm yaşamları boyunca eşlik eder, bilinçaltına işler. Bu anlamda, çocuğum olsaydı yılbaşı kutlamasının tüm dini olmayan ritüellerini doya doya yaşamasını ve bu güzel anıların ona yaşantısı boyunca eşlik etmesini isterdim. Noel Baba konusunda da uygun yaşa geldiğinde gerekli açıklamayı yapardım; tabi o yaşa kadar kendiliğinden zaten olayı çözmemişse :) Çocuğumun, yılın en azından bir gününü evrensel sevgi, umut ve neşe duygularıyla geçirmesini isterdim.

Özlem Çeviker Altıparmak (Ankara/37): Bir oğlum var. Bebekliğinden beri yılbaşlarını keyifle bekliyor ve renkli geçirmeye çalışıyoruz. Noel Baba’ya inanmasını ve bununla ilgili izlediği eğlenceli filmlere bakarak yılbaşına Noel demesini bile eğlenceli buluyorum. Ancak şimdi sekiz yaşını doldurmuş olan oğlum, Noel Baba’nın aslında annesi veya babası olduğunu zaten keşfetmiş durumda. Noel Baba’nın gerçek olup olmadığını sorduğu bir gün, ona şöyle cevap verdiğimi hatırlıyorum: “ İnsanlar hayatları boyunca inanmak

istediği Őeylere inanır ve hayatlarına yön verir. Bence Noel Baba cok eğlenceli ve yeni yıla keyifle girmek için iyi bir yol. Hadi Şimdi bana, yeni yılda hediye olarak ne istediğini söyle!”

Adnan Burak Kurtg z (Kayseri/28): Gerçekler üzerinden bilgilendirerek, çocuksu hayal gücünü de yıkmadan ve zedelemeyen, günü kendisine özetlemeye çalışırdım. Kutlama ve hediye alma faslının, aile içi iletişimi arttıracak olmasından dolayı, pek de karşı çıkılabilecek Şeyler olduğunu düşünmüyorum.

Burak G. (Tunceli/31): İster dindar olalım ister dinsiz, özellikle “modern” dünyanın bir parçası olan ve Miladi takvimi kullanan bir ülkede yaşıyorsak, yılbaşı kutlamalarına kayıtsız kalmamız olanaksız gibi. Açıkçası bir ateist olarak yılbaşı etkinliklerini, “kış gündönümü” olarak kutlandığı antik pagan toplum-lara kadar uzanan kökeni veya oradan Hristiyanlığa geçerek varlığını devam ettirmesinden ziyade modern kapitalist toplumda bir alışveriş ve eğlence kültürüne dönüşmesi açısından sorgulasam da, bugüne kadar kimsenin eğlencesine  omak soktuğum görülmemiştir. Benim için önemli olan insanların mutlu olduğu, hoşgörülü bir atmosferin oluşmasıdır; bu nedenle Müslümanların şeker Bayramı’nda da kapımı  alan  ocuk-lara şeker vermekten veya insanlarla bayramlaşmaktan geri durmam.

Rosetta'dan Yeni Fotoğraflar

Bildiğiniz gibi, bir kuyruklu yıldızın ilk kez bir sonda indirilmesi, bu yılın en önemli bilimsel gelişmelerinden birisiydi. Dolayısıyla, konuyla ilgili biraz daha bilgi vermek iyi olur.

1969 yılında Klim I. Churyumov ve Svetlana I. Gerasimenko isimli bilim insanları, bir fotoğraf plağı üzerinde **67P/Churyumov-Gerasimenko** diye isimlendirdikleri bir kuyruklu yıldız keşfeder. 67P/Churyumov-Gerasimenko, Güneş Sistemi'ndeki dönemsel bir kuyruklu yıldızdır; yani Güneş'in etrafında bir yörüngesi vardır ve turunu 6.45 yılda tamamlaktadır. Yörüngesi Jüpiter'in yakınından geçtiği için, onun kütleçekimine göre de değişmektedir. 4,3 km'lik uzunluğa sahip olan bu kuyruklu yıldız, adeta bir patatese benzer.

1986 yılında Avrupa Uzay Ajansı (ESA) tarafından Giotto projesiyle fırlatılan uzay aracı, Harley kuyruklu yıldızına 596 km yaklaşarak çekirdeğinin fotoğrafını çekmişti. Büyük bir başarı olarak değerlendirilen bu gelişmenin ardından ortak bir proje üzerinde çalışmaya karar veren NASA ve ESA, bir süre sonra uzay aracının taslağını çıkardı. Fakat NASA mali sorunlar nedeniyle projeden ayrıldı. Taslak olarak var olan uzay aracı da aşırı masraflı olduğu için ESA yeni bir uzay aracı taslağı çıkardı.

Aslında Rosetta uzay aracı 2004 yılında fırlatılmıştır. Uzay araçlarının hızları, istenilen yere ulaşması için gezegenlerin kütleçekimi kullanılarak

artırılır. Rosetta da ilk olarak 2005 yılında, Dünya'nın kütleçekimini kullanarak hızlandı. 2007 yılında ise Mars'a yakın geçiş yaparak süratini daha da artırdı.

5 Eylül 2008 yılında **2867 Steins** adlı asteoride 800 km yaklaşarak fotoğraflarını çekti. 2009 yılında tekrar yakın geçiş yaparak süratini artırdı. 2010 yılında ise **21 Lutetia** asteoridine 3168 km yaklaşarak fotoğraflarını çekti. Rosetta daha sonra uyku moduna geçirildi. 20 Ocak 2014 yılında uyandırılan Rosetta, Mayıs ayında roket ateşlemeleri ile yörünge hızı düşürülerek 67p kuyruklu yıldızının yörünge hızına yaklaştırıldı.

25 Ağustos 2014 yılında Dünya'dan 500 milyon km uzaklıkta bulunan Rosetta, kuyruklu yıldızın yörüngesine girdi. Rosetta 12 Kasım 2014'te biraz uzaklaşarak Philae sondasını kuyruklu yıldızın doğru bıraktı. Kuyruklu yıldızın kütlesi çok düşük olduğundan, yüzeyinde kaçma hızı sadece 0.5 m/sn idi ve çarpma gerçekleştiğinde Philae zıplayacaktı. Bu nedenle çarpışma gerçekleştiğinde iki zıpkın ateşlenecek ve onu yüzeye bağlayacaktı. Tam 7 saat gibi bir süre sonra yüzeye değdi ama zıpkınlarını ateşleyemedi ve hemen tekrar havalandı.

İki kez zıplayan Philae, sonunda kuyruklu yıldızın yüzeyine inmeyi başardı. Fakat indiği yer, planlanandan 1 km uzaktaydı ve Philae sadece 3 saat Güneş ışığı gördüğü için bataryalarını tam dolduram-

adı. Bu nedenle, istenilen deneylerin yapılmasına derhal başlandı.

Philae, bu süreçte kuyruklu yıldızın yüzeyinde delik açarak tahliller yaptı ve birçok organik molekül buldu. Henüz incelemeler bitmese de, yaşamın temel yapıtaşları olan organik moleküllerin kuyruklu yıldızlar ile Dünya'ya gelmiş olma ihtimali yükseldi. Philae şu anda uyku modunda ve kuyruklu yıldızın iniş yaptığı yerin tekrar Güneş görebilir olduğu zamana dek öyle kalacak.

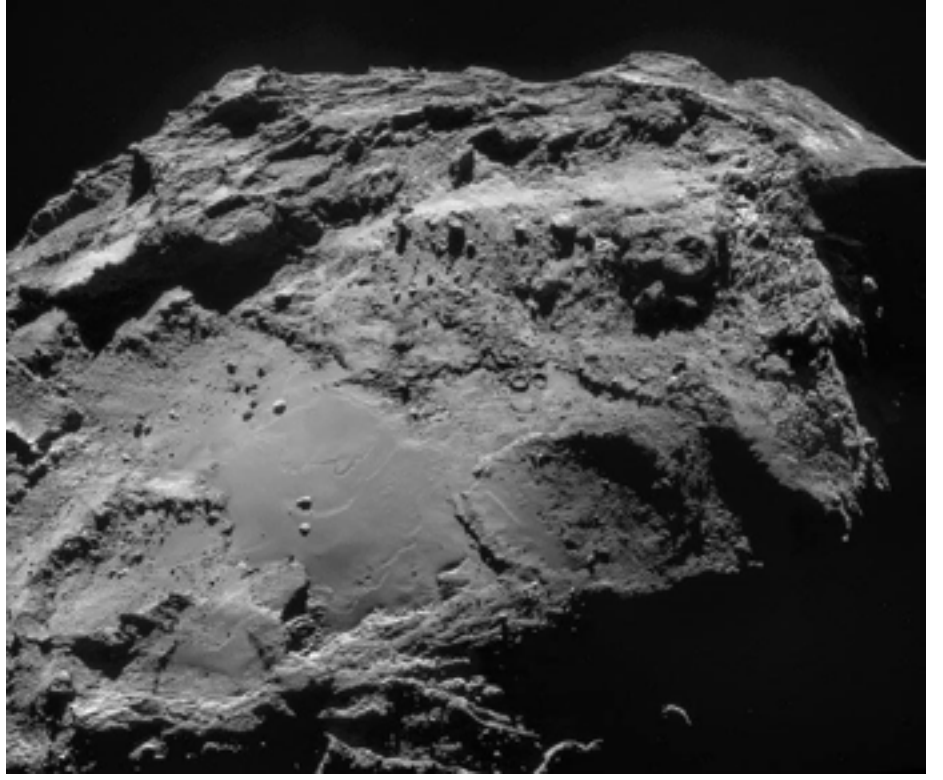
Sonuç için ise Prof. Dr. Ethem Derman'ın düşüncelerini buraya eklemek istiyorum. Kendisi bu konuda kapsamlı bilgiler vermiş durumda: *"En önemli sonuç, iniş sırasında çektiği zorluklara karşın tam olmasa da bilimcileri beklediği verilerin çoğunu göndermesi oldu. Diğer sonuçlara gelince bu kadar büyük para bu işe yatırılır mı sorusuna verilen yanıtlardı. Teknolojiden ve bilimden uzak kimselerin "KY üzerine kondunuz da, ne kazandınız?" gibisine her eylemden para bekleyen cahilleri bu konuda ikna etmek çok zordur. Sadece 4 adet Airbus 380 fiyatına uzay çalışmalarında büyük bir adım atıldı. Harcanan 1.8 milyar dolar bilime ve teknolojiye çok şeyler kazandırdı. Her AB ülkesi vatandaşı bu uzay başarısı için kişi başına 3.50€ ödedi. Ben bir Türk vatandaşı olarak bunu ödeyebilirdim.*

İleride asteroidleri yakalayıp yere indirerek maden çıkartmayı düşünen büyük şirketler için güzel bir deneyimdi Rosetta projesi. İşte bu bilimsel olayı paraya çevirecek insanlar da var. Her bilimsel deneyden para beklenmez, aslın-

da bilim para için yapılmaz ama insanlara bunları anlatmak çok zordur. Bugün NASA'nın yaptığı çalışmaların çoğunu günlük yaşamımızda kullanıyoruz ama çoğunun farkında bile değiliz.

Gelişmekte olan ülkeler bu tür çalışmaların önemini biliyorlar ama henüz adım atmıyorlar. Örneğin Türk Uzay Ajansı henüz kurulmadı, 2002 yılında TBMM'ne sunulan tasarı oradan bir türlü geçmedi. Türk uzay çalışmalarını kim organize ediyor diye baktığınızda karşınıza Ulaştırma bakanlığı, TÜBİTAK gibi bir çok kurum çıkıyor ama yapılanlara baktığınızda ortada bir şey olmadığını görüyorsunuz. Avrupa Birliği'ne girmek için çaba sarfediyoruz ama AB'nin bilimsel organizasyonlarına girmek çok kolay olduğu halde çeşitli nedenler ileri sürerek girmemekte direniyoruz. Bugün ESA'nın, ESO'nun ve de CERN'e üye olabiliriz. Üyelik ücreti Türkiye gibi büyük bir ülkenin ödeyemeyeceği miktarlar değil ama bilime önem verecek yönetimler ortada yok."

Rosetta bilim insanları, kuyruklu yıldızın merkezindeki büyük alana Imhotep ismini vermeye karar vermiş. Imhotep, bildiğiniz gibi antik bir Mısır tanrısıdır. Bu ismin, bir ara kuyruklu yıldızda piramit bulunduğunu söyleyerek yaygara koparan basına (yabancı basın da dahil) cevaben ve biraz da dalga geçmek için konduğunu düşünüyorum.

Resimdeki görüntü, 14 Aralık tarihinde Rosetta uzay aracının, 67P/Churyumov-Gerasimenko kuyruklu yıldızının merkezinden 19,4 km yukarıdayken çekmiş olduğu dört adet fotoğrafın birleşimidir. Fotoğrafın çözünürlüğünü gerçek boyuta dökersek, her piksel 1,66 metre'ye denk gelir.

Balang Dağı Üzerinde İkizler Meteoru

İşte bu, hatırlanacak bir görüntü. Çin'deki Balang dağında, birkaç gün önce Geminids (ikizler) meteor yağmuru gözlemi yapılırken, bir meteorun atmosfere girişi gözlemlendi. Ön planda bir sis bulutu denizi, dağın yamacında ilerlerken, gökyüzünün sağ üst köşesinde Avcı Takımyıldızı ve 3 yıldızdan oluşan ünlü Avcı'nın kemeri görünmekte. Fotoğrafın merkezinde ise en parlak yıldız Sirius'u izliyoruz. Atmosfere giriş yapan meteorun bu görüntüsü ise sadece birkaç kısa saniyeden ibaretti.

Resim: Balang Dağı Üzerinde İkizler Meteoru; Fotoğraf sahibi: Alwin Wu

Wanderers (kısa film)

Erhan Kılıç

İnsanoğlu uzay keşfinde nereye kadar ilerleyecek? Erik Wernquist'in yönetmeni olduğu bu kısa film geleceğe dair doğru bir tahmin ise, en kötü ihtimalle kendi yıldız sistemimizi gezeceğimiz kesin.

Filmde, yıldız sistemimizde insanlığın yapabileceği keşifler ve uzay yolculukları anlatılıyor. Satürn'ün halkalarında süzülen insanlar, yanı başındaki bir uzay aracından incelenen Jüpiter, Uranüs'ün düşük kütleçekimli uydusundan bungee jumping atlayışı yapanlar... Özellikle Europa uydusunun üzerinde yürüyen insanların ve gökyüzünde Jüpiter'in görüldüğü sahne beni benden aldı diyebilirim.

Gelecekte uzay araştırmalarında hangi notkaya geleceğimize ya da neler yapabileceğimize dair elimizde varsayımlardan başka bir şey yok. Ama bu heyecan verici ve bizim gibi fazlasıyla merak edenlerin belki de hiç göremeyeceği olasılıkları, bir nebze de olsa kurgusal videolarda görmek çok güzel.

Filmin yapımcısı ve yönetmeni olan İsveç'li dijital sanatçı/animatör Eric Wernquist, eserini <http://www.erikwernquist.com/wanderers/> adresindeki sitesinde şöyle tanımlıyor:

"Bu film, insanlığın gelecekte Güneş Sistemi'ne açılmasıyla ilgili. Spekülatif olduğu ortada; ancak filmdeki görsel canlandırmaların hepsi, uzaydaki geleceğimizin -eğer mümkün olursa- nasıl olacağına dair bilimsel fikirlere ve kavramlara dayanıyor. Filmde tarif edilen yerlerin hepsi, Güneş Sistemi'ndeki gerçek mekanların, gerçek

fotoğraf ve harita verileriyle kurgulanmış birer canlandırmasıdır."

Kısa filmi şu bağlantıdan izleyebilirsiniz: <http://www.youtube.com/watch?v=dqmY5GHYcmQ>

Herkese iyi seyirler ve iyi yıllar dilerim!

Blog sitem:

<http://www.erhankilic.pro/>

Ateistler Derneği nedir?

Ateistler Derneği, Türkiye’de yaşayan nonteistlerin tüm haklarını savunmayı ilke edin-en bir sivil toplum kuruluşudur.

Ateistler Derneği’nin amacı nedir?

Derneğimizin amaçları, Türki-ye’de kendini dinlerden arın-mış hisseden bireylerin düşünce-lerini rahatça ifade edebilecekleri bir ortamı desteklemek; toplumu ateizmle tanıştırmak; bilimi ve rasyonel düşünceyi desteklemek; ülkemizdeki dinsizleri bir araya getirecek kültürel ve sanatsal et-kinlikler düzenlemek ve inançsız kişilere karşı oluşabilecek tehdit-lere yönelik sosyal ve hukuki bir savunma mekanizması geliştirme-ktir.

Ateistler Derneği’ne ait bir yayın organı bulunuyor mu?

Okumakta olduğunuz ve Ocak 2014 tarihinde yayının hayatı-na başlamış olan Ateist Dergi. Henüz e-der-gi formatında ve ücretsiz olan Ateist Dergi’yi, şart-ların gelişimine göre en kısa süre-de gazete bayilerinden satın ala-bileceğiniz aylık bir dergi haline getirmek için çalışma-larımız sürmektedir. Ateist Dergi’ye www.ateistdergi.com adresin-den ulaşabileceğiniz gibi, Ap-ple AppStore, Google Play (an-droid), BlackBerry AppStore’dan da e-dergimizin tablet ve akıllı telefon uygulamalarını indirerek yayınları-mızı takip edebilirsiniz.

Ateistler Derneği’ne katılabilir miyim?

Kendisini dinsiz olarak değer-lendiren herkese ka-pımız açıktır. En altta verilen Facebook ve Twitter sayfalarımızdan bizi takip edebilir, toplantı/etkinlik duyuru-larımızdan düzenli olarak haberdar olabilir ve aramıza katılabilirsiniz.

Ateistler Derneği’ni nasıl destekleyebilirim?

Derneğimize resmi üye olar-dak katkıda bulunmanız en büyük temennimizdir; fakat üye olmadan da toplantı ve etkin-liklerimize katılabilir, gönüllü olarak çalışabilirsiniz. Ayırı-ca, derneğimize maddi destek amacıyla bağış yapabilirsiniz (he-sap numarası aşağıda verilmiştir.)

Ateistler Derneği yalnızca ateistlere mi hitap ediyor?

Derneğimiz, çoğun-luğu ateistlerden oluşan ancak tüm inançsızları şemsiyesi altında toplamayı hede-fleyen bir sivil toplum kuruluşudur.

Ateistler Derneği’nin ar-kasında kimler var?

Ateistler Derneği’nin ar-kasındaki “karanlık güç (!)”: Bilim ve rasyonalizm ışığında il-erleyen aydınlanmacı bireylerdir.

Ateistler Derneği’nin poli-tik bir duruşu var mıdır?

Derneğimiz, siyaset dışı bir demokratik kitle örgütüdür.

Temsil iddiamız ve üyeler-imizin görüşleri, bir ya da birkaç ideolojiye veya si-yasi görüşe indirgenemez.

Dergide ben de yazabilir miyim?

Derginin genel konsepti olan dinsel konular veya rasy-onel düşünce kapsamına girmesi şartıyla her türden makale, eleştiri, söyleşi vb yazılarınızı bizimle aşağıda verilen iletişim adresleri yoluyla paylaşabilirsiniz.

Aradığımız tek şart, yazının daha önce başka bir yerde yayınlan-mamış olması ve yazarın gerçek ismiyle başvurmuş olmasıdır. Dergi yayın ekibinin uygun görmesi halinde yazınızı, ateis-terin sesi olmasını arzuladığımız dergimizde yayınlamaktan mutlu oluruz.

Resmi sitemiz: <http://ateistlerdernegi.org/>

Facebook sayfamız: <https://www.facebook.com/Ateistlerdernegi.org>

Twitter sayfamız: <https://twitter.com/AteistBilim>

Atheos Sempozyumu sitemiz: <http://sempozyum.ateistlerdernegi.org/>

Hesap numarası: Ziraat Bankası Hesap No : 0755-6920-5932-5001
(755- Bahariye/İstanbul Şubesi)

IBAN: TR33 0001 0007 5569 2059 3250 01

Hesap sahibi: Ateistler Derneği (ATEDER)